

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRESENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMPTE RENDU INTEGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

COMMISSIE VOOR DE BINNENLANDSE ZAKEN,
DE ALGEMENE ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT

COMMISSION DE L'INTERIEUR, DES AFFAIRES
GENERALES ET DE LA FONCTION PUBLIQUE

dinsdag

30-04-2002

15:30 uur

mardi

30-04-2002

15:30 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CD&V	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
FN	<i>Front National</i>
MR	<i>Mouvement réformateur</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
PSC	<i>Parti social-chrétien</i>
SP.A	<i>Socialistische Partij Anders</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties:</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen:</i>	<i>Commandes:</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel.: 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél.: 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax: 02/549 82 74</i>	<i>Fax: 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.leChambre.be</i>
<i>e-mail: publicaties@deKamer.be</i>	<i>e-mail: publications@leChambre.be</i>

INHOUD

Samengevoegde interpellaties van	1
- de heer Bart Laeremans tot de eerste minister over "het rapport van mevrouw Lili Nabholz en van de commissie van Venetië over de minderhedenproblematiek in ons land" (nr. 1187)	
- de heer Ferdy Willems tot de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over "het rapport 'de bescherming van de minderheden in België' van de Raad van Europa, opgesteld door mevrouw Lili Nabholz-Haidegger" (nr. 1188)	
Spreekers: Bart Laeremans, Guido Tastenhoye, Ferdy Willems, Johan Vande Lanotte , vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie	
Moties	14
Samengevoegde interpellaties en vraag van	16
- de heer Vincent Decroly tot de eerste minister over "de voortzetting, in weerwil van de veroordeling door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, van operaties waarbij in open centra verblijvende asielzoekers administratief in de val worden gelokt met de bedoeling hen het land uit te zetten" (nr. 1227)	16
- de heer Ferdy Willems aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de voortzetting, in weerwil van de veroordeling door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, van operaties waarbij in open centra verblijvende asielzoekers in de val worden gelokt met de bedoeling hen het land uit te zetten" (nr. 1239)	16
- mevrouw Kristien Grauwels aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "het verdwijnen van asielzoekers uit de opvangcentra" (nr. 7105)	16
- de heer Guido Tastenhoye aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "het 'verdwijnen' van 84% van de uitgeprocedeerde asielzoekers in de illegaliteit" (nr. 1241)	16
Moties	32
Spreekers: Vincent Decroly, Ferdy Willems, Kristien Grauwels, Guido Tastenhoye, Johan Vande Lanotte , vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie	

SOMMAIRE

Interpellations jointes de	1
- M. Bart Laeremans au premier ministre sur "le rapport de Mme Lili Nabholz et de la commission de Venise concernant le problème des minorités dans notre pays" (n° 1187)	
- M. Ferdy Willems au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur "le rapport du Conseil de l'Europe, rédigé par Mme Lili Nabholz-Haidegger concernant la protection des minorités en Belgique" (n° 1188)	
Orateurs: Bart Laeremans, Guido Tastenhoye, Ferdy Willems, Johan Vande Lanotte , vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale	
Motions	14
Interpellations et question jointes de	15
- M. Vincent Decroly au premier ministre sur "la poursuite, en dépit de la condamnation de la Cour européenne des droits de l'homme, d'opérations de piégeage administratif en vue d'expulser des demandeurs d'asile séjournant dans ces centres ouverts" (n° 1227)	15
- M. Ferdy Willems au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale sur "la poursuite, en dépit de la condamnation de la Cour européenne des droits de l'homme, d'opérations de piégeage en vue d'expulser des demandeurs d'asile séjournant dans les centres ouverts" (n° 1239)	15
- Mme Kristien Grauwels au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale sur "la disparition de demandeurs d'asile des centres d'accueil" (n° 7105)	15
- M. Guido Tastenhoye au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale sur "la 'disparition' de 84% de demandeurs d'asile déboutés dans l'illégalité" (n° 1241)	16
Motions	32
Orateurs: Vincent Decroly, Ferdy Willems, Kristien Grauwels, Guido Tastenhoye, Johan Vande Lanotte , vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale	

COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN, DE
ALGEMENE ZAKEN EN HET
OPENBAAR AMBT

van

DINSDAG 30 APRIL 2002

15:30 uur

COMMISSION DE L'INTÉRIEUR,
DES AFFAIRES GÉNÉRALES ET
DE LA FONCTION PUBLIQUE

du

MARDI 30 AVRIL 2002

15:30 heures

De vergadering wordt geopend om 15.33 uur door de heer Paul Tant, voorzitter.
La séance est ouverte à 15.33 heures par M. Paul Tant, président.

De **voorzitter**: De interpellatie nr. 1196 van mevrouw Annemie Van de Casteele wordt ingetrokken.

01 **Samengevoegde interpellaties van**

- de heer Bart Laeremans tot de eerste minister over "het rapport van mevrouw Lili Nabholz en van de commissie van Venetië over de minderhedenproblematiek in ons land" (nr. 1187)
- de heer Ferdy Willems tot de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken over "het rapport 'de bescherming van de minderheden in België' van de Raad van Europa, opgesteld door mevrouw Lili Nabholz-Haidegger" (nr. 1188)

01 **Interpellations jointes de**

- M. Bart Laeremans au premier ministre sur "le rapport de Mme Lili Nabholz et de la commission de Venise concernant le problème des minorités dans notre pays" (n° 1187)
- M. Ferdy Willems au vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères sur "le rapport du Conseil de l'Europe, rédigé par Mme Lili Nabholz-Haidegger concernant la protection des minorités en Belgique" (n° 1188)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie.)

(La réponse sera fournie par le vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale.)

01.01 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil onmiddellijk beginnen met de massaal opgekomen journalisten te verwelkomen. Zoals altijd zijn zij in dergelijke materie ten zeerste geïnteresseerd.

Sinds het indienen van mijn interpellatieverzoek op 15 maart 2002 is er wel heel wat veranderd. Om te beginnen is er recent het fameuze kieswetakkoord geweest dat in belangrijke mate samenhangt met de minderhedenproblematiek en waarvan de minister de architect is. Dat fameuze kieswetakkoord, mijnheer de minister, is werkelijk formidabel, maar dan wel voor de Franstaligen. In ruil voor de gelegenheid voor de ministers Vande Lanotte, Stevaert, Verwilghen en eerste minister Verhofstadt zich provinciaal en nationaal te profileren, krijgen de Franstaligen al wat zij maar willen. Zij krijgen een paritaire Senaat die onder meer bevoegd zal zijn voor de problematiek van het minderhedenverdrag, zij krijgen Brussel als volwaardig derde gewest met alle gevolgen voor de kleine groep Vlamingen daar en zij krijgen ook de handhaving van het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde.

01.01 **Bart Laeremans** (VLAAMS BLOK): J'ai déposé ma demande d'interpellation le 15 mars. Depuis lors, beaucoup de choses ont changé dans notre pays.

L'accord modifiant la loi électorale, qui a notamment vu le jour grâce à ce ministre, est particulièrement favorable aux francophones. Ceux-ci obtiennent un Sénat paritaire, lequel sera notamment compétent pour la problématique des minorités. La reconnaissance des francophones en tant que minorité dans l'arrondissement de Hal-Vilvorde est scellée par la manœuvre relative à la

weliswaar met een Leuvense annex. Ook dit heeft te maken met de minderhedenproblematiek, want dit manoeuvre houdt de impliciete erkenning in van de Franstaligen in Halle-Vilvoorde als minderheid. Die kwestie is blijkbaar zo belangrijk dat hiermee volledig kan worden ingegaan tegen de basisprincipes van wat was vooropgesteld, namelijk provinciale kieskringen.

Het is blijkbaar zo belangrijk dat de regering Vlaams Brabant sedertdien degradeert tot een schijnprovincie, een pseudo-provincie en de autonomie en de integriteit van Vlaams Brabant volledig in vraag stelt.

In feite bekend deze regering met het kieswetakkoord van vorige week, kleur in het debat over de minderhedenproblematiek, in die zin dat zij een uitermate verregaande voorkeursbehandeling voor de Franstalige villabewoners van Vlaams Brabant invoert, omdat zij nu eenmaal behoren tot een aparte categorie die in de watten moet worden gelegd.

Deze mentaliteit en deze houding verklaren mede waarom de regering niets ondernam tegen de mogelijke goedkeuring van het zeer schadelijke rapport Nabholz, maar, integendeel, met gekruiste armen bleef zitten.

Mijnheer de minister, het is dankzij een onwaarschijnlijk toeval en een tactisch manoeuvre dat het dossier van de plenaire vergadering van de Raad van Europa werd teruggezonden naar de commissie. Dat was een bijzonder handig manoeuvre op het juist moment, vlak na de maaltijd, op een ogenblik waarop heel wat parlementsleden hun pousse-café nuttigden en niet tijdig aanwezig waren op de vergadering.

Uiteraard werd er vooraf gelobbyd en bovendien – ere wie ere toekomt – speelde het Halle-Vilvoorde-comité op dit vlak een belangrijke rol door alle parlementsleden aan te schrijven met een uitvoerige brochure. Ook Luc Van den Brande droeg een behoorlijke steen bij, in tegenstelling tot de gezant van de Vlaamse regering die met vakantie was. Misschien kent de heer Willems die persoon een beetje beter en kan hij er meer over vertellen. Hoe dan ook, de gezant van de Vlaamse regering, die terzake moest lobbyen, was op dat moment met vakantie. Inderdaad, de heer Vic Anciaux bevond zich in Andalusië, als ik het goed voorheb.

01.02 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Hij was er de flamenco aan het dansen.

01.03 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Het lobbywerk kwam in elk geval niet van de federale regering. De federale regering heeft ook niet openlijk stelling durven nemen of enige poging ondernomen om aan de buitenlandse parlementsleden onze taalwetgeving en de belangrijke historie ervan uit te leggen. De federale regering heeft zo hard mogelijk gezwegen. Niettemin zijn het de federale parlementsleden van de meerderheid – niet van de oppositie – geweest die voortrekkers waren van het rapport. Zij hebben er het hardst mee gezwaaid. Eén meerderheidspartij – Ecolo – heeft trouwens openlijk stelling genomen ten gunste van dit rapport zodra het in de commissie was goedgekeurd. De Vlaamse ministers – eerste minister Verhofstadt en vice-eerste minister Vande Lanotte – zwegen als vermoord. Zij durfden geen stelling innemen. Daarmee dekten zij het gedrag van hun coalitiegenoten.

Mijnheer de minister, u hebt deze zaak alleen in het belachelijke getrokken. Ik heb de indruk – als ik de intensiteit opmerk waarmee hij nu met zijn medewerker aan het spreken is – dat dit op vandaag ook

circonscription électorale de Louvain. Cet accord porte préjudice à l'autonomie et à l'intégrité du Brabant flamand. Les circonscriptions provinciales s'appliquent partout, sauf au Brabant.

L'accord relatif à la loi électorale scelle les avantages dont bénéficient les francophones dans le Brabant flamand, alors que le rapport Nabholz a été écarté au sein du Conseil de l'Europe. Le gouvernement fédéral n'a d'ailleurs entrepris aucune démarche contre ce rapport, contrairement au comité Hal-Vilvoorde et à Luc Van den Brande.

Ce sont pourtant des parlementaires de la majorité qui se sont prononcés en faveur de ce rapport. Le gouvernement flamand, le Premier ministre et le ministre Vande Lanotte sont restés muets. Voici quelques semaines, le ministre a encore nié que le rapport comportait des risques. De leur côté, les francophones prennent ce rapport très au sérieux et l'applaudissent.

01.03 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Ce rapport est pourtant lourd de conséquences: il neutralise la circulaire Peeters, porte atteinte au caractère néerlandophone, donne lieu à des activités francophones dans des centres culturels néerlandophones, à un élargissement de l'enseignement basé sur les facilités et au subventionnement d'organisations et d'activités francophones. Il porte donc atteinte à la spécificité flamande. En outre, selon madame Nabholz, cela n'a pas de sens de formuler des réserves, comme l'a fait le gouvernement fédéral.

het geval is. Hij wil de zaak opnieuw minimaliseren en ridiculiseren. Hij vindt het niet eens nodig om te luisteren naar de woorden van de parlementsleden. Een minimale vorm van beleefdheid was hier wel op zijn plaats geweest.

Enige weken geleden beweerde de minister, in het vragenuurtje van de Kamer, dat de verschillende gevaren waarvoor wij waarschuwd, niet in het rapport stonden. Dat is pertinent onwaar. Ik zal daarvan zodadelijk een aantal voorbeelden geven. Hij zei ook dat het rapport ertoe zou leiden dat wellicht ook de West-Vlamingen als een minderheid zouden worden erkend omdat zij toch wel vergelijkbaar zijn met de inwoners van het Areler land.

01.04 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Dat zou een stap vooruit zijn.

01.05 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): De Franstaligen daarentegen, nemen dit rapport zeer ernstig op.

Zij waren vanuit de rand, vanuit enkele faciliteitengemeenten met hele bussen afgekomen om de goedkeuring toe te juichen. Ze hebben natuurlijk lelijk op hun neus gekeken wanneer het rapport werd weggezonden. Dit doet echter niets af aan het feit dat zij zeer ernstig omgaan met dit rapport, dat zij zeer veel verwachten van dit rapport. Het blijkt intussen – ook uit de letterlijke inhoud – bijzonder gevaarlijk.

Mijnheer de minister, het rechtstreeks gevolg is immers dat de ministeriële rondzendbrieven van uw eigen partijgenoot, Leo Peeters, zouden ongedaan worden gemaakt, dat het streven naar een Nederlandstalig straatbeeld in Vlaams-Vlaanderen en Vlaams-Brabant ook ongedaan moet worden gemaakt, dat culturele activiteiten van Franstaligen moeten in onze culturele centra, dat het faciliteitenonderwijs moet worden uitgebreid naar kinderen van buiten de faciliteitengemeenten. Nabholz zegt – weliswaar subtiel – dat het niet uitgesloten is dat Vlaanderen zich zal verplicht voelen Franstalige activiteiten en organisaties te subsidiëren. Het hek is hiermee van de dam en dit zou niet alleen een enorme aantasting zijn van het eentalig karakter van Vlaanderen, maar tegelijk een enorme zweepslag geven voor de imperialistische drijfverijen van de Franstaligen.

Het rapport was ten slotte ook leerrijk in die zin dat mevrouw Nabholz duidelijk heeft gezegd dat reserves helemaal geen zin hebben. Een duidelijke vingervijzing naar de federale regering, die zo'n reserve heeft geformuleerd bij de ondertekening.

Mijn vragen zijn de volgende.

Ten eerste, welke initiatieven heeft de federale regering genomen naar aanleiding van het rapport Nabholz, voordat het rapport Nabholz werd besproken en nadien? Wat is haar reactie op het feit dat het rapport uiteindelijk naar voren werd gebracht en werd teruggezonden naar de Commissie?

Ten tweede, wat is de stand van zaken? Ik hoop dat u de vraag goed aanhoort, want ik had u een meer algemene vraagstelling bezorgd anderhalve maand geleden. Ondertussen is er een nieuwe situatie. Wat is de stand van zaken met betrekking tot het kaderverdrag inzake de minderheden? Hoe vaak wordt er vergaderd? Is er nog vergaderd sinds enkele maanden geleden? Zijn de experts er al uit wat volgens hen de juiste definitie zou moeten zijn?

01.05 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Quelles initiatives le gouvernement fédéral a-t-il prises? Comment réagit-il à la présentation du rapport et au renvoi en commission? Qu'en est-il de la convention-cadre sur les minorités? Est-on déjà parvenu à une définition? Celle-ci ne fait pas l'unanimité au niveau européen. Cela n'a donc aucun sens d'adhérer à cette convention ou de chercher à dégager une définition. On ne peut ratifier une convention qui n'atteint pas ses objectifs. Le ministre aura-t-il le courage de l'admettre?

De terugzending van het rapport Nabholz naar de Commissie is zeer leerrijk geweest omdat dit heeft aangetoond dat er binnen Europa absoluut geen eensgezindheid is over de draagwijdte van dit rapport. Er is helemaal geen duidelijke definitie. Voor iedereen wat wils. Men heeft de grootste moeite om de draagwijdte ervan in te schatten. Als men op Europees vlak er niet uitgeraakt en de auteurs van het Kaderverdrag er niet uit zijn, heeft het geen zin dat wij alle mogelijke moeite doen om ons aan te sluiten bij dat verdrag en zelf definities zoeken. Dat heeft helemaal geen zin. We moeten afwachten wat Europa er zal van bakken, of de experts er zullen uitgeraken en wanneer het rapport opnieuw in de commissie wordt besproken. De enige logische conclusie die de regering kan nemen is alle activiteiten te bevroren. Niemand koopt graag een kat in een zak. Zelfs al heeft men er lang naar uitgekeken, men koopt geen auto die niet rijdt. Een verdrag dat niet werkt en waarover iedereen een eigen mening heeft, kan onmogelijk worden geratificeerd. Hebt u de moed, mijnheer de minister, deze vaststelling te maken?

01.06 Ferdy Willems (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik had graag minister Michel hierover ondervraagd. Nu is het een onderonsje onder Vlamingen. Ik had hem graag horen zeggen hoe hij dat zag ten aanzien van zijn partijgenoot en ten aanzien van de Vlamingen. Hij predikt terecht verdraagzaamheid. Ik had graag gezien hoe hij dat als vice-premier en later misschien iets meer, apprecieert.

Voor mij is het uitgangspunt van het hele dossier dat de hele problematiek teruggebracht moet worden tot een verschillend aanvoelen van de nationaliteit. Wij Vlamingen voelen onze nationaliteit aan als een territoriumgebonden gegeven. Als wij verhuizen, hebben wij de neiging ons aan te passen. Als iemand bij ons komt en zich niet aanpast, vinden wij dat gebiedsroof. De Franstaligen ontkennen dit en zeggen dat dit het idiote middeleeuwse "droit du sol", het grondrecht, is. De Franstaligen zien de hele problematiek als persoonsgebonden. Ze passen zich niet of veel minder aan. Als ze dat moeten doen, beschouwen ze dat als een aanslag op de persoonlijkheid. Wij Vlamingen vinden dat op onze beurt onterecht, want wij zien dit als een weigering om zich aan te passen en een hooghartige houding van de Franstaligen tegenover ons. Eigenlijk is ons hele systeem van compromissen gesteund op een evenwicht met betrekking tot dit anders aanvoelen van de nationaliteit. Ik weet dat compromissen nooit iedereen voldoende geven, maar daarop is het wel gebaseerd.

Nu zit er een eerste perfide element in wat mevrouw Nabholz voorstelt. Zij spreekt over een Franstalige minderheid in Vlaanderen en een Vlaamse minderheid in Wallonië. Dat klinkt heel evenwichtig, maar is het niet. Het houdt enkel rekening met het Latijnse, het Franstalige aanvoelen van nationaliteit en niet met het Vlaamse. Vlamingen zullen zoiets in Franstalig gebied niet vragen. Kijk naar de Vlaamse inwijkelingen in Brussel die zich meestal aanpassen. Tot spijt, maar het is zo. Kijk naar de massa landbouwers en mijnwerkers in de negentiende eeuw die naar Wallonië gegaan zijn. Ik geef een gemakkelijk voorbeeld, de heer Onkelinx, vader van de huidige minister. Nu komt het perfide. Mevrouw Nabholz weet dat ook. In het artikel 24 schrijft zij het volgende: "De Vlamingen kunnen zich aanpassen, kunnen een minderheid worden in Wallonië, s'ils le souhaitent et dans la mesure qui leur convient." De mevrouw schrijft dat niet als ze het heeft over de Franstaligen, wel als ze het heeft over de Vlamingen. Ze weet dat verdraaid goed.

Ik zou de zaak gewoon willen omkeren. Ik heb hier een tekst van de zeven grondwetspecialisten die in 1996 geconsulteerd zijn. Zij zeggen

01.06 Ferdy Willems (VU&ID): J'aurais également souhaité poser mes questions au ministre Michel qui prône généralement le respect et la tolérance.

Les Flamands et les francophones ont une vision très différente de la problématique en matière de nationalité. La nationalité est perçue différemment des deux côtés de la frontière linguistique. Notre système de compromis repose précisément sur ces divergences. Madame Nabholz n'a toutefois envisagé que la conception latine du "droit du sol".

Les Flamands qui déménagent s'adaptent. Elle en a conscience: elle écrit à l'article 24 de son rapport que les Flamands habitant en Wallonie peuvent également être reconnus comme minorité *s'ils le souhaitent*. C'est ici que le bât blesse. Les constitutionnalistes estiment que la convention cadre européenne peut s'appliquer à un groupe qui est majoritaire dans un pays sans toutefois être dominant. La pression francophone sur la Flandre est énorme. Il faut précisément protéger la majorité flamande contre ces pressions.

Mme Nabholz a consulté de nombreux experts, mais passe sous silence la vision flamande. Elle ne souffle mot du mouvement flamand, du prêtre Daens, des vexations dont sont victimes les flamands, du refus de laisser entrer des Flamands au Parlement

dat het strijdig zou zijn met het doel van het Kaderverdrag om het toe te passen op een groep van personen, ongeacht hun omvang, die zich in een dominante positie bevindt. Het is daarentegen niet uitgesloten dat het Kaderverdrag naar analogie zou worden toegepast op een groep die, alhoewel een meerderheid, toch niet dominant zou zijn.

Dat is perfect van toepassing op ons. Wij Vlamingen maken mee dat er een taalverschuiving is naar de randgemeenten, we maken de verfransing van Brussel mee, we maken de verfransing mee van de rand, met een aantal gemeenten met Franstalige meerderheden. Wij maken de sociale druk van de Franstaligen mee en naar mijn smaak zou precies de homogeniteit en de integriteit van ons grondgebied moeten worden beschermd door het Kaderverdrag. Daar zit de echte onderdrukking, daar zou het moeten zitten. Ik schaam me daar helemaal niet voor. Geen enkel land, geen enkele natie ter wereld die naam waardig, zou dulden dat men op die manier zijn grondgebied aantast.

Het rapport is bovendien ook zeer eenzijdig. We weten – de mevrouw zegt het zelf – dat zij veel Vlaamse prominenten heeft geraadpleegd. Wat ik echter niet terugvind in haar teksten is enige allusie op de Vlaamse revindicaties. Geen woord over de Vlaamse beweging, de toestanden van Daens. Ik heb het als tien- en vijftienjarige moeten meemaken dat er nog een Franstalige nobiljon burgemeester was in Dendermonde. Ik heb het over pesterijen als “Brussel Vlaams, ça jamais!”, “Le grand Bruxelles de l’avenir”, de fratsen van Nols. Ik heb het over wat men Vanoverstraeten heeft aangedaan die verkozen was in Waals-Brabant, maar de Waalse Raad in Namen niet binnen mocht. Dat staat in schril contrast met de hoffelijke manier waarop Van Eycken ontvangen wordt. Ik heb het over de ziekenhuizen. Dat is onrecht, dat is precies schending van de mensenrechten.

Ik heb het over de Retour-à-Liège-meerderheid in Voeren, die veroordeeld is wegens het niet rechtvaardig toepassen van de subsidie- en huisvestingsregeling. Ik heb het over de Vlaamse school in Komen die wij moeten betalen, terwijl de Franstaligen dat zouden moeten doen. Over die feiten lees ik niets in het rapport van mevrouw Nabholz. Ik vind bij haar ook geen woord over de veertien vormen van bescherming van de Franstaligen, de gelijkwaardigheid in de regering, de pariteit, de faciliteitenwetgeving. De laatste in de rij wordt de oprichting van een paritaire Senaat. De Franstaligen zijn heel sterk beschermd, maar daarvan lees ik in de teksten van mevrouw Nabholz niets. Nochtans is dit een bescherming waar heel wat...

01.07 Minister **Johan Vande Lanotte**: En dat is de reden waarom de Franstaligen op federaal niveau geen minderheid zijn, waar precies beslist wordt over de taalwetten.

01.08 **Ferdie Willems** (VU&ID): Hoe dan ook, over de vijftien vormen van bescherming rept mevrouw Nabholz met geen woord.

Waarover klagen de Franstaligen? Eigenlijk klagen ze over drie punten. Ten eerste klagen ze over de rondzendbrief Peeters. Het is verschrikkelijk dat Franstaligen het moeten meemaken dat, in een gemeente waar al duizend jaar Vlaams gesproken wordt, ze een papier in het Nederlands moeten invullen. Dat is een schending van de mensenrechten! Bovendien krijgen Franstalige gemeenschapsinitiatieven, zoals een bibliotheek, een cultureel centrum of een diavoorstelling, geen steun. Die initiatieven mogen wel in Vlaanderen worden georganiseerd; alleen mogen er geen subsidies komen van over de taalreus. Ten slotte klaan ze over het hele aedoe

wallon, des situations intolérables dans les hôpitaux bruxellois et de l'école flamande à Comines.

On ne trouve pas grand-chose sur les quatorze protections des francophones, deux phrases tout au plus.

Les francophones dénoncent la circulaire Peeters, le manque de soutien apporté aux activités communautaires francophones et le régime auquel est soumis l'enseignement dans les communes à facilités. Les francophones veulent élargir les facilités et abolir le principe de territorialité. M.Clerfayt a déjà fait trois tentatives

Si les francophones sont considérés comme une minorité au sein de la Flandre, la Flandre ne doit-elle pas être compétente pour les facilités? Veut-on abolir la frontière linguistique? Quel en sera le résultat? Ou peut-être veut-on supprimer la Belgique? Selon la ligue des droits de l'Homme, la convention-cadre met en péril la pérennité de la Belgique.

01.08 **Ferdie Willems** (VU&ID): L'approbation de la convention-cadre n'est pas obligatoire. Elle peut-être adoptée sous certaines conditions. La mise en oeuvre des dispositions ne peut être imposée et aucune sanction n'est prévue. La loi-cadre ne génère pas de droits individuels. Le texte doit être approuvé par sept parlementaires. Sera-ce encore le cas si le Sénat paritaire devient une réalité. Je souhaite que les conséquences de

rond de veroordeling van België in 1968 met de faciliteitscholen, wat ondertussen achterhaald is.

l'accord fassent l'objet d'une analyse.

Christian Van Eycken uit de Vlaamse Raad zegt dat alles voor de Franstaligen reeds geregeld is en dat men heel weinig vraagt. Dat staat in scherp contrast met de uitspraak van de heer Clerfayt in Le Soir van 15 mei 2001: "Les francophones de la périphérie sont de plus en plus persécutés".

Ainsi donc, la convention peut être approuvée sous certaines conditions. Les représentants sur la scène internationale devraient être issus des entités fédérées. Enfin, nous ne devons pas nous laisser manœuvrer dans une position défensive.

Die mannen vergelijken dat met de discriminaties in Rusland en Turkije. Ik ben in die landen geweest. U moet eens gaan vragen aan de Tsjetsjenen en de Koerden wat zij ervan denken. Want, let wel, Rusland en Turkije hebben dit verdrag ondertekend. Ik ben in Linkebeek, Rhode, en Wemmel geweest, ik heb 30 jaar les gegeven hier in Brussel, dus ik ken die streek zeer goed. Ik heb daar nog altijd geen enkele onderdrukte villabewoner of fysiek geweld gezien. Dit is gewoon ridicuul en ik sluit me aan bij wat de heer Vanooost erover schrijft: het zijn gewoon een aantal Franstalige rijken die afgezakt zijn naar de groene rand en plots schrikken dat ze een Vlaams papier in hun bus krijgen.

Wat willen ze dan wel? Want daar gaat het dus wel over. Wat ze wel willen is ten eerste de faciliteiten uitbreiden. Ten tweede willen ze de taalgrens, de taalhomogeniteit, het territoriteitsbeginsel, de gehate 'droit du sol' afschaffen. Dat willen ze dus wel en Clerfayt heeft dat al drie keer geprobeerd: op 2 maart 1987 werd hij afgewezen, op 8 september 1997 was zijn voorstel niet eens ontvankelijk en nu het in België niet meer lukt probeert hij het voor een derde maal in Europa. Ik heb hier een aantal vragen bij.

Als men de Franstalige minderheid in Vlaanderen wil erkennen, gaat men dan ook de logische stap zetten en de faciliteiten ook onder beheer van de Vlaamse regering plaatsen? Want dat is de logica. Wil men de taalgrens afschaffen? Van Cauwelaert heeft het geprobeerd, ons niet gelaten: van Aarlen tot Oostende tweetalige administraties. Het zou mooi zijn in Wallonië, denk ik. Ik denk dat het FDF daar zeer gelukkig mee zou zijn. Wil men België afschaffen? Ons ook niet gelaten, want dan kunnen de Franstaligen rustig gaan waar ze willen en zo zijn we tenminste baas in eigen land.

Het is niet onbelangrijk wat de tweetalige Liga van de Mensrechten schrijft over dit kaderverdrag: "De groei naar een eigen Vlaamse/Waalse grondwet zou wel eens sneller kunnen gaan dan eerst werd gedacht." Zij zien dus werkelijk deze regeling, als men het allemaal op de helling zet, als een echt gevaar, een reële bedreiging voor het voortbestaan van dit land. Ik heb dat niet gezegd, juristen hebben dat gezegd en mensen die zich bezighouden met mensenrechten.

Ik sluit af met enkele strikt juridische vragen. Ten eerste, dit verdrag is niet verplicht, niemand kan ons verplichten om dat te tekenen. Frankrijk tekent het bijvoorbeeld ook niet. Ten tweede, de ondertekening kan mits voorwaarden. Alle andere landen doen dat, zie mijn amendementen op het voorstel van Clerfayt destijds in 2001. Voorwaarden inkapselen moet dus kunnen. Zo moet uitdrukkelijk worden bepaald wat een minderheid is en welke minderheden er zijn. Ik lees voor uit de geschriften van mevrouw Nabholz: "A en juger par la réserve faite par la Belgique, on peut s'attendre à ce que la Belgique veuille accompagner sa ratification d'une déclaration au moins".

Zij weet het verdraaid zeer goed.

De tekst is ook niet afdwinbaar. Er zijn geen sancties mogelijk. Vraag

dat maar eens aan de Tsjetsjenen, de Koerden of de zigeuners. Slovenië heeft dat ook ondertekend en de zigeuners in Slovenië zijn daar echt heel blij mee.

Het is ook een kaderwet. Er kunnen dus geen individuele rechten van gemaakt worden.

Die wet moet door zeven parlementen goedgekeurd worden. Blijft dit zo met de paritaire Senaat? Ik heb vernomen dat dit ter discussie zou staan. Blijft een gemengd verdrag onderworpen aan die zeven parlementen, of gaat dat, bij de nieuwe regeling, naar de Senaat? Dat is belangrijk voor de toekomst.

Ten slotte vraag ik een uitdrukkelijk onderzoek naar de gevolgen. Ik beroep mij opnieuw op de teksten van mevrouw Nabholz zelf. In artikel 34 schrijft zij letterlijk het volgende: "Le fait exact devrait être étudié de manière approfondie et ne peut donc être exposé ici en quelques lignes."

Zij weet dus zelf dat het exacte resultaat van haar voorstel niet af te wegen is.

In artikel 35 schrijft zij: "Je doute" – maar zij weet het dus zelf nog niet – "que le Code constitutionnel belge doive être considérablement modifié".

"Je doute," schrijft zij! Zij laat het gevaar dus open.

Ze twijfelt er zelfs aan of dit voor de Franstalige culturele instellingen enig effect zal hebben. Kortom, eerst moeten wij weten wat de gevolgen daarvan zijn.

Ik sluit af met de volgende bedenking. Ofwel heeft het rapport Nabholz veel belang, waaraan wij dan ook veel belang moeten hechten, ofwel is het een prul, waardoor het zinloos is om de Raad van Europa ervoor bijeen te roepen of om daar heel de huidige amok rond te maken.

Ik formuleer de volgende conclusies.

Ten eerste, ik ben voor een goedkeuring, maar wel onder de voorwaarden die ik uitdrukkelijk heb gesteld.

Ten tweede, dit is toch wel belangrijk: indien er dan toch misbruik wordt gemaakt door de ene gemeenschap om de andere te pesten, uit te dagen of te treiteren, dan moeten de afgevaardigden van de internationale instellingen of de afgevaardigden van Europa niet van België komen, maar wel van de gewesten en de gemeenschappen.

Ten derde, Vlaanderen moet niet langer defensief spelen, maar moet zelf ook klachten indienen wegens alle onregelmatigheden die wij hier vaststellen. Daartoe roep ik iedere gemachtigde op. Vlaanderen heeft zich namelijk weer eens laten doen. Wij, Vlamingen, zijn weer eens in het defensief gedrongen, en dat hoeft voor mij niet.

01.09 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mijnheer de voorzitter, collega's, is het belangrijk of is het niet belangrijk? Dat hangt af van het belang dat men eraan wil geven. Wij moeten vooral goed weten waarover wij praten. Het gaat over een raamovereenkomst. Het meest essentiële van deze overeenkomst, in tegenstelling tot veel andere internationale overeenkomsten, is dat de kern van het verdrag, met name de definitie van een minderheid, bewust – dat is een toeval –

01.09 **Johan Vande Lanotte**, ministre: Cette question revêt l'importance que l'on veut bien lui accorder. Le fondement de la convention est constitué par la définition de la notion de minorité. Ce sont les états eux-même qui

aan de lidstaten is toegewezen. Hierover in de Raad van Europa een groot spektakel brengen en zeggen wat een land moet doen, lijkt mij niet verstandig. De Raad van Europa heeft gemeend een raamovereenkomst te moeten maken en de landen aan te sporen daarvan werk te maken. Wanneer de Raad van Europa nu elk land zegt wat het moet doen, levert ze mijns inziens voor de bescherming van de minderheden, een zeer belangrijke rol van de Raad van Europa geen positieve bijdrage. Daarmee zou ze dus afwijken van de oorspronkelijke doelstelling om landen aan te zetten minderheden te erkennen, maar binnen hun eigen autonomie.

De overeenkomst die de regering heeft gemaakt; past volledig in dat oorspronkelijke opzet. De regering heeft zich immers akkoord verklaard om het minderhedenverdrag te ondertekenen. Wij zijn inderdaad in het offensief. Wij willen af van het idee dat wij iets tegen minderheden hebben en niet in staat zijn om dat te regelen. Dat is geen goed imago en dat strookt bovendien niet met de realiteit. België gaat met zijn minderheden niet slecht om.

Wij willen dat verdrag dus goedkeuren op twee voorwaarden. Ten eerste, wij zullen zelf moeten bepalen wat een minderheid is. Dat staat zo in het verdrag. De tweede voorwaarde lees ik voor: "Het Koninkrijk België verklaart dat de toepassing van het raamverdrag geen afbreuk doet aan de grondwettelijke bepalingen, garanties of beginselen en evenmin aan de wettelijke normen die het taalgebruik regelen." Dat is het voorbehoud.

Ik heb een belangrijke opmerking over het rapport Nabholz. Mevrouw Nabholz zegt dat er geen minderheden op het federale niveau zijn. Dat is onder meer te wijten aan onze paritaire samenstelling. Wat situeert zich op het federaal niveau? De Grondwet, de bijzondere wetten en de wetten op het taalgebruik vallen dus niet onder het verdrag. Dat is eigenlijk hetzelfde als wat in de tweede voorwaarde staat. Ik geef een voorbeeld. Het taalgebruik in de faciliteitengemeenten is een federale materie en moet met een tweederde meerderheid worden gewijzigd. Dat werd in 1988 in de wet verankerd. Als men het rapport Nabholz goed leest, wordt deze regeling – die reeds sedert 40 jaar bestaat en die voor een evenwicht tussen de Franstaligen en Nederlandstaligen zorgt en waaraan wij met opzet zo weinig mogelijk raken – niet door dit verdrag aangetast.

Er is ook discussie over de interpretatie van die wet. Ik herinner aan de discussie over de rondzendbrief Peeters en de procedures die daarover lopen. De regering heeft gezegd dat ze de beslissing van de Raad van State terzake zal toepassen. Wij hebben geen intentie om deze wet te wijzigen. Wij zijn een legalistische regering. Men leest in het rapport Nabholz wat men wil, het federaal niveau is daar in elk geval niet bij betrokken. Dat moet men goed in acht nemen. De kern van de boodschap van mevrouw Nabholz is dat de manier waarop onder meer met culturele organisaties wordt omgesprongen volgens haar niet in overeenstemming is met het minderhedenverdrag.

Als men de tekst goed leest, ziet men dat het daarover gaat. Ik heb daar niets nieuws over te vertellen, ik zeg daar al jaren hetzelfde over. Er is een discussie over het al dan niet aanvaardbaar zijn van deze culturele ontwikkeling. Tegelijkertijd is er een discussie over het territorialiteitsbeginsel. Als de gemeenschappen een afspraak zouden kunnen maken over het territorialiteitsbeginsel, moet het perfect mogelijk zijn om een intercultureel akkoord op te stellen en daar heel veel zaken in te regelen. Zo lang dat niet opgelost raakt en de twee gemeenschappen geen definitief akkoord bereiken, kan men dit ten aronde niet oplossen. Het zal dus in Belaische termen worden aesteld.

doivent la définir. Le but du Conseil de l'Europe n'est pas de reconnaître les minorités. S'il le fait quand-même, il s'éloigne de son objectif initial, ce qui ne serait pas une bonne chose.

Le gouvernement fédéral entend approuver la Convention à la condition que nous définissions la notion de minorité, sans préjudice de nos dispositions et principes constitutionnels et de la législation linguistique. Mme Nabholz reconnaît explicitement qu'il n'existe pas de minorités en Belgique au niveau fédéral, c'est-à-dire au niveau de notre constitution, des lois particulières et de la législation linguistique, qui ne tombent pas sous l'application de cette convention. Les communes à facilités constituent par excellence une question fédérale bétonnée par une majorité des deux tiers.

Le seul point de discussion concerne l'interprétation de la loi, comme on peut le voir dans la procédure relative à la circulaire Peeters. Le Conseil d'Etat tranchera la question. Nous sommes légalistes.

Le rapport concerne essentiellement la manière de traiter les organisations culturelles de la périphérie, qui n'est pas en concordance avec la convention. Tant qu'il n'y aura pas d'accord entre les deux Communautés, on n'en sortira pas. L'Europe ne peut imposer de solution.

La discussion au sujet de l'existence des minorités est stérile. Lors de la Conférence interministérielle des relations extérieures, il va falloir discuter du contenu des concepts. Je déplore le recours à des slogans au cours de cette discussion. Le gouvernement se concentrera sur la définition du terme "minorité".

met een compromis dat tijd nodig zal hebben. Het zal niet op Europees niveau worden opgedrongen, dat is evident. De regering zal vergaderen en wij zullen ons engagement nakomen. We gaan er dus op vooruit.

Heel de tijd gaat de discussie over de vraag of er nu al dan niet minderheden zijn. Er komt een nieuw dogma. De Vlamingen zeggen dat er geen minderheden zijn en de Franstaligen stellen het tegendeel. Dat is een steriele discussie. De vraag is wat een minderheid inhoudt, wat dat betekent voor onze wetgeving, voor de evenwichten in onze maatschappij en voor het constitutioneel evenwicht. Dat moet worden uitgeklaard. Men moet geen blanco cheque geven en ook geen blanco discussie voeren. Aan de ene kant denkt men dat men bedreigt wordt en zegt men neen, terwijl men aan de andere kant ja zegt omdat men denkt dat het alles zal veranderen. Dat is een zinloze discussie. In de interministeriële conferentie voor de Buitenlandse Betrekkingen moeten we een discussie voeren over de inhoud. De vraag is wat de juiste inhoud is en wat de gevolgen zijn van wat we doen. Het is evident dat dit een tijd zal duren. Het spreekt eveneens vanzelf dat dit op een volwassen manier moet worden gedaan. Dat is mijn conclusie.

Ik betreur dat deze discussie opnieuw zeer sloganesk-communautair wordt gevoerd, met allerlei krachttermen en slogans. Ik denk niet dat we daarmee de bescherming van de minderheden dienen. Een serene discussie over de inhoud om vast te stellen wat een minderheid is en welke gevolgen dat heeft voor onze wetgeving op federaal, gewestelijk en gemeentelijk niveau is zinvol. Geen enkele gemeenschap in België, noch de Duitstalige, de Franstalige of de Nederlandstalige mag zich daaraan onttrekken. Een gemeenschap mag de discussie over minderheden niet met een simpel ja of neen wegwuiven. Ja zeggen leidt tot situaties waarin men instemt maar dit niet invult. Neen zeggen betekent dat men zich afzet tegen iets dat misschien niet bestaat. Laten wij een volwassen discussie voeren over de inhoud, waardoor Nederlandstaligen en Franstaligen misschien eerder tot overeenkomst zullen kunnen komen dan door een sloganeske discussie. Anders kan men na de discussie moeten constateren dat men gediscussieerd heeft over iets dat niet bestaat of dat een andere inhoud heeft. Dat is mijn visie daarop. De regering zal in die zin trachten verder te werken.

De tekst die wij goedgekeurd hebben, gaat over de inhoud. Wat betekent het erkennen van een minderheid? Daar zal de discussie over gaan. Het is misschien geen gemakkelijke maar wel een eerlijke en nuttige discussie.

01.10 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, net zoals een paar weken geleden minimaliseert u het rapport van mevrouw Nabholz opnieuw. De zeer vreemde interpretatie die u eraan geeft is de volgende. Het federale niveau wordt eigenlijk niet geïmplementeerd want de Grondwet en de bijzondere wetten met betrekking tot de taalwetgeving worden niet geïmplementeerd. Het gaat eigenlijk om heel andere zaken, voornamelijk om culturele activiteiten. Dat is de essentie van het hele debat. Daarom moet er een compromis worden gevonden via een gemeenschappelijk akkoord tussen de Franse en de Vlaamse gemeenschap.

Mijnheer de minister, opnieuw minimaliseert u de essentie van wat er in het rapport staat, namelijk dat mevrouw Nabholz duidelijk partij kiest en zeer duidelijk zegt dat de Franstaligen een minderheid zijn. U zegt dat dit niet de essentie is, maar het is duidelijk dat zij wel partij kiest en bijna had een meerderheid in de Raad van Europa dit bevestigd. Mevrouw Nabholz verbindt daaraan niet zoveel gevolgen. Zij zegt dat het voornamelijk gaat om een culturele aanpak en ook om een

01.10 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Une fois de plus, le ministre minimise le rapport: la Constitution, les lois spéciales et la législation linguistique ne seraient pas concernées. Ce rapport ne concernerait que les affaires culturelles, au sujet desquelles les Communautés devraient conclure un accord.

L'essentiel est pourtant que Mme Nabholz considère les francophones comme une minorité. Une fois ce statut acquis, ce groupe pourra invoquer les droits très larges de la convention, notamment en matière

akkoord tussen beide gemeenschappen. Er zijn nochtans al een aantal concrete gevolgen inzake onderwijs en straatbeeld met naam genoemd.

Mijnheer de minister, u weet toch ook dat zo'n verdrag een eigen leven gaat leiden. Eens een gemeenschap als dusdanig officieel is erkend als minderheid zal zij alles wat in het verdrag staat toepassen. U zegt dat er in het rapport Nabholz niet zoveel staat, maar wat uiteindelijk telt is het verdrag zelf. Het Europees Kaderverdrag geeft zeer verregaande rechten aan groepen die als minderheid werden erkend, onder andere inzake onderwijs, culturele rechten en het gebruik van de eigen taal in de gemeenteraad, op provinciaal niveau en op nationaal niveau. Het rapport Nabholz is een tijdelijk verschijnsel waarover men na 20 jaar niet meer zal spreken. Het minderhedenverdrag vormt evenwel de essentie van de zaak en alles draait om de vraag of de Franstaligen in Halle-Vilvoorde of in Vlaanderen al dan niet een minderheid vormen.

Op dat vlak laat u duidelijk een opening. U laat uitschijnen dat u een soort vaag compromis nastreeft waarin iedereen zich kan terugvinden en waarin er tegelijkertijd toch een aantal beschermingen worden opgenomen. Mijnheer de minister, dit is volstrekt in tegenspraak met de duidelijke taal die uw eigen partijgenoot, de heer Peeters, die het klappen van de zweep kent en de confrontatie met de Franstaligen kent, in het Vlaams Parlement heeft gebruikt. Hij heeft immers precies het tegenovergestelde gezegd. Hij heeft gewaarschuwd voor dit rapport. Hij heeft ook duidelijk gezegd dat men op regionaal niveau niet kan spreken van minderheden. Hij heeft ook een lid van de meerderheid in de Kamer, de heer Lode Vanoost, zeer zwaar de mantel uitgeveegd omdat hij niet heeft tegengestemd en zich enkel heeft onthouden. Hij heeft zich duidelijk afgezet tegen wat er in de Raad van Europa gebeurde. U blijft veel vager. Door niet duidelijk afstand te nemen van wat er gebeurt en van de betrachtingen van de Franstaligen om zich als minderheid te laten uitroepen, dekt u hun imperialisme en zorgt u ervoor dat zij steeds meer aan aanhang winnen in het buitenland.

Wij hebben dan ook een motie ingediend om de regering aan te zetten om elke activiteit ter voorbereiding van ondertekening stop te zetten en tegelijkertijd duidelijk, openlijk en publiekelijk stelling te nemen tegen het rapport Nabholz door onder meer alle leden van de Raad van Europa voor te lichten over onze taalwetgeving en de historiek van onze taalwetgeving. Ik hoop dat u eindelijk eens luistert naar uw partijgenoten in het Vlaams Parlement die veel dicht bij de realiteit staan en die veel beter weten wat er in Vlaams-Brabant aan de hand is in plaats van in een ivoren toren allerlei theoretische interpretaties van dit verdrag te geven die helemaal niet stroken met de werkelijkheid.

01.11 Ferdy Willems (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik zal zeer kort zijn. Hier is al wekenlang een probleem met de technische installatie. Toen we de Arabische Liga hebben ontvangen, hebben we hier ook zitten prutsen met de installatie. Dit is toch pijnlijk.

Als ik de minister en de argumentatie heb gehoord, vraag ik me eigenlijk af of het niet nuttig zou zijn om het verslag van deze commissievergadering, eventueel vertaald in het Frans of het Duits, aan mevrouw Nabholz te laten bezorgen.

Wij mogen niet te snel triomferen. Het is niet omdat het rapport is teruggestuurd, dat het van de baan is. Op het niveau waarop dit dossier wordt behandeld, moeten wij weten welke argumenten van regeringswege worden gebruikt en welke argumenten er vanuit de Kamer komen. Het is een toch niet onbelangrijk gegeven dat heel ons evenwicht precies stoelt op respect voor een anders aanvoelen van

d'enseignement, de culture et de l'emploi des langues en matière administrative.

L'attitude du ministre est pour le moins ambiguë. Il recherche le compromis. Un autre membre de son parti, Leo Peeters, a pourtant adopté une position clairement hostile vis-à-vis du rapport. Le ministre cautionne l'impérialisme francophone. Nous avons dès lors déposé une motion qui demande qu'il soit mis un terme aux préparatifs en vue de la ratification de la convention et que le Conseil de l'Europe soit informé à propos de la législation linguistique de notre pays et de l'histoire de celle-ci.

01.11 Ferdy Willems (VU&ID): Il serait peut-être utile de transmettre à Mme Nabholz le compte rendu de cette réunion de commission traduit en allemand et en français. Ce rapport est loin d'être enterré. Il importe de savoir à quels arguments recourt le gouvernement fédéral. Il convient par ailleurs d'informer Mme Nabholz de la discrimination éhontée des Flamands dans les hôpitaux bruxellois, de notre législation linguistique et de sa genèse, du refus du Parlement wallon d'accepter un élu flamand. etc.

minderheden, op het anders aanvoelen van Vlamingen en Franstaligen van het begrip identiteit en nationaliteit.

Ik zou ook willen dat mevrouw Nabholz goed weet welke onvolledigheden er in haar dossier staan. Ik bedoel heel de reeks Vlaamse grieven. Laat haar maar zien dat verkozen parlementsleden niet worden toegelaten in een Waals parlement. Laat haar maar zien dat de taalwetgeving, gebaseerd op evenwichten als de scholen in Voeren en Komen, anders wordt geïnterpreteerd. Dat ze dat eens beseft. Dat ze weet krijgt van de situatie in de ziekenhuizen die ik in sommige gevallen kort en goed als diergeneeskunde zou durven beschrijven. Gelukkig kunnen de Vlamingen nu terecht in de VUB.

Waarom vraag ik dat? Omdat mevrouw Nabholz in haar tekst vergelijkt met Zwitserland. Zij stelt dat het in Zwitserland met zijn vier talen veel soepeler wordt toegepast, maar dat is een heel andere context! Ik ken de Zwitserse geschiedenis genoeg om te weten dat men daar niet de spanningen heeft gekend die gepaard gaan met een denigrerende appreciatie van de ene gemeenschap naar de andere toe. Dat is een heel andere appreciatie. Ik zou dan ook graag hebben dat men dat verslag bezorgt aan de leden van de commissie en aan mevrouw Nabholz, zodat zij toch minstens onze argumenten kent. Ik denk dat zij ze niet eens kent.

Ik heb nog een paar vragen. Ik stelde de vraag naar de faciliteiten. Als men aanvaardt dat er in Vlaanderen een Franstalige minderheid is, ligt de bevoegdheid daarvoor bij de Vlaamse regering en in het Vlaams Parlement. Dat is de logica zelf. Het is goed dat men dat aan Franstalige zijde eens beseft. Dat is niet onbelangrijk.

Ik heb een vraag gesteld waar de eerste minister geen antwoord op heeft gegeven en dus stel ik ze nog eens. Is het zo dat de paritaire Senaat de zeven parlementen vervangt? Ik zou daar graag ja of nee op horen.

01.12 Minister **Johan Vande Lanotte**: De paritaire Senaat kan in het voorstel van de regering gemengde verdragen goedkeuren, behoudens het feit dat het bevoegde parlement bij eenvoudige meerderheid kan zeggen dat het dit zelf doet, dat het dus deze materie terugneemt. Dat betekent dus dat voor alle betwiste, moeilijke gemengde verdragen de parlementen hun eigen zeg hebben en men zonder betwisting niet verplicht is de lijdensweg van zeven parlementen te volgen.

01.13 **Ferdie Willems** (VU&ID): Als er in dit debat een nieuw element is, dan wel dit. Die verduidelijking is voor ons ontzettend belangrijk. Als dat de waarheid is, en waarom zou dat niet zo zijn, dan is dit een toch wel belangrijke geruststelling dat men ons in de toekomst op die manier niet kan ringeloren.

Ik vraag ook uw aandacht voor de stelling dat wij het zijn die bedreigd zijn. Neem de laatste eeuw, neem Brussel. Men kan daarmee lachen, maar geen enkel land doet daar afstand van. Waarom zouden wij dat dan moeten doen? Waarom zouden wij moeten aanvaarden dat men de olievlek laat uitdeinen? Dat zij hier komen wonen, schitterend: wij zijn gastvrije, verdraagzame mensen. Jaag ons echter niet uit ons eigen huis. Dat men aan Franstalige zijde beseft dat wij dit niet meer nemen.

Essentieel zijn ook de mogelijke gevolgen voor de Grondwet die in de tekst van de regering staan. Ik vraag echter meer. Ik vraag wat de concrete gevolgen zouden zijn als men dit ding zou goedkeuren.

Mme Nabholz se base uniquement sur le cas de la Suisse, qui est totalement différent: une partie de la population n'y a jamais dénié l'autre.

Les francophones doivent par ailleurs comprendre que, s'ils sont reconnus comme étant une minorité en Flandre, ils ressortissent bel et bien à la compétence flamande. Le Sénat paritaire modifiera-t-il cette situation?

01.12 **Johan Vande Lanotte**, ministre: Dans la proposition du gouvernement, le Sénat paritaire pourrait en principe adopter des conventions mixtes mais chaque Parlement pourrait décider s'il souhaite se prononcer lui-même sur une convention.

01.13 **Ferdie Willems** (VU&ID): Il s'agit là d'une clarification extrêmement importante qui est très rassurante.

Ce ne sont pas les francophones qui sont menacés, c'est nous. Nous devons faire en sorte que ce qui s'est passé à Bruxelles ne fasse pas, davantage encore, tache d'huile.

Cette situation aura des conséquences pour notre Constitution. Il faudra examiner également les autres répercussions. C'est ce que nous

Mevrouw Nabholz zegt zelf in artikel 34 zich af te vragen welke andere gevolgen er zijn. Ik denk nog altijd dat men geen verdrag ondertekent als men niet weet wat men ondertekent. Men koopt geen kat in een zak. Ook dat vraag ik in mijn motie van aanbeveling.

Ik deel wel uw mening, mijnheer de minister, waar u zegt dat het gedaan moet zijn met dat defensieve, afwachtende. Waarom kunnen wij dit verdrag niet ondertekenen onder de premissen die vandaag door de regering worden onderschreven en die ik vroeger ook al bij de teksten van Clerfayt heb ingediend?

Onder die voorwaarden moeten wij dat als volwassen personen toch kunnen ondertekenen, zonder bang te zijn van wat ons alweer zou kunnen bedreigen.

De Belgische regering moet het minderhedenverdrag ondertekenen, maar onder de daarmee aangehaalde voorwaarden.

01.14 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Mijnheer Willems, u beseft ook dat u hiermee ingaat tegen uw partijgenoten in het Vlaams Parlement?

demandons avec vigueur dans notre motion de recommandation. J'estime que nous pouvons adopter cette convention, à certaines conditions bien déterminées.

01.14 Bart Laeremans (VLAAMS BLOK): Est-ce là l'attitude des ministres Spirit du gouvernement flamand? Si c'est le cas, c'est un véritable revirement!

De **voorzitter**: Mijnheer Laeremans, iedereen kreeg de kans om het woord te voeren.

01.15 Minister Ferdie Willems (VU&ID): Dat is geen totale ommekeer. Uiteraard pleegde ik overleg.

01.15 Ferdie Willems (VU&ID): Je me suis concerté avec d'autres à ce sujet.

De **voorzitter**: Mijnheer de minister, het was mij niet bekend dat de Senaat voortaan de instantie zou zijn die de gemengde verdragen kan goedkeuren. Is er echter een van de parlementen een andere mening toegedaan, dan is zulks onmogelijk. Dat betekent dat al de andere parlementen in dat geval hun goedkeuring moeten verlenen. Met andere woorden, het volstaat dat één parlement het verdrag niet goedkeurt om ons te doen belanden in een straatje zonder einde.

Le **président**: Le Sénat adopterait désormais des conventions mixtes. Mais si un Parlement dit non, nous nous retrouverons dans la situation actuelle.

01.16 Minister Johan Vande Lanotte: Mijnheer de voorzitter, dat systeem werd voorgesteld om de volgende reden. Wij stellen vast dat aan negentig procent van de gemengde of andere verdragen, nauwelijks tijd wordt besteed. De verdragen moeten aan alle instanties worden voorgelegd en het gevolg is dat wij vaak in het buitenland moeten uitleggen dat, hoewel alle instanties ermee instemmen, het in ons land toch nog een jaar zal duren alvorens alles is afgehandeld. Dat is niet erg zinvol.

01.16 Johan Vande Lanotte, ministre: Pour les nonante pour cent des conventions mixtes de nature à être adoptées sans anicroche, un gain de temps important sera enregistré. Pour les autres conventions, le système actuel sera maintenu.

Zodra er een inhoudelijk probleem is of zodra een instantie niet akkoord gaat speelt uiteraard de autonomie. Via het nieuw systeem werd de snelheid in negentig procent van de gevallen verhoogd; voor de tien overige procent blijft alles bij het oude.

U herinnert zich wellicht de problemen die rezen bij het Maastricht-verdrag, waarbij Brussel de zaken blokkeerde. Welnu, als dat was gelukt, dan was het zo al zouden wij er nog honderd jaar op gewacht hebben.

De **voorzitter**: Dit speelt zich af buiten het bestek van de interpellaties. Ik wil echter elkeen toelaten beetje bij beetje de finesses van de zaak te begrijpen.

Mijnheer de minister. u had het over een instantie die niet akkoord zou zijn. maar volgens mij gaat het verder

dan dat. Inderdaad, indien een instantie haar beschikkingsrecht opeist, dan belandt men in het oude systeem.

01.17 Ferdy Willems (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, is het mogelijk de vertaling van het verslag van deze vergadering over te maken aan de Europese Commissie, mits de goedkeuring van de minister, van de interpellanten en uiteraard ook van uzelf?

01.17 Ferdy Willems (VU&ID): Le compte-rendu de cette commission peut-il être traduit et transmis au Conseil de l'Europe?

De **voorzitter**: Bedoelt u het verslag van deze interpellaties?

01.18 Ferdy Willems (VU&ID): Inderdaad, mijnheer de voorzitter.

De **voorzitter**: Dat is niet gebruikelijk. Ik voeg echter meteen eraan toe dat iedereen over dat verslag zal beschikken en het behoort tot het vrij beslissingsrecht van elk lid of van om het even wie dit dat verslag in handen heeft, om het over te maken. Het is evenwel niet de rol van het commissiesecretariaat om dit te doen.

Le **président**: Ce n'est pas habituel mais chaque membre peut prendre lui-même une décision à ce sujet. Nous ne voulons pas créer un précédent.

U begrijpt wellicht dat wij anders voor een gevaarlijk precedent zouden zorgen. Immers, heel wat onderwerpen hebben enige relevantie in binnen- of buitenland. Dit zou ons in een moeilijk parket brengen.

01.19 Ferdy Willems (VU&ID): Kan het verslag worden vertaald, mijnheer de voorzitter? In bevestigend geval wil ik de nodige stappen ondernemen om het over te maken, maar het zelf vertalen kan ik niet.

01.19 Ferdy Willems (VU&ID): Est-il traduit?

De **voorzitter**: Neen, het wordt niet vertaald, althans niet in de gegeven omstandigheden.

Le **président**: Non.

Moties **Motions**

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.
En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Een eerste motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Bart Laeremans en Guido Tastenhoye en luidt als volgt:

"De Kamer,
gehoord de interpellaties van de heren Bart Laeremans en Ferdy Willems
en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie,
vraagt de regering
elke voorbereiding ter ratificatie van het kaderverdrag inzake minderheden stop te zetten;
openlijk en duidelijk stelling te nemen tegen het rapport Nabholz en de leden van de Raad van Europa te informeren over de historiek van onze taalwetgeving."

Une première motion de recommandation a été déposée par MM. Bart Laeremans et Guido Tastenhoye et est libellée comme suit:

"La Chambre,
ayant entendu les interpellations de MM. Bart Laeremans et Ferdy Willems
et la réponse du vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale,
demande au gouvernement
d'abandonner les travaux préparatoires en vue de la ratification de la Convention Cadre sur les minorités;
de prendre publiquement et explicitement position contre le rapport Nabholz et d'informer les membres du Conseil de l'Europe à propos de l'historique de notre législation linguistique."

Een tweede motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Ferdy Willems en luidt als volgt:

"De Kamer,
gehoord de interpellaties van de heren Bart Laeremans en Ferdy Willems
en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie,
vraagt de regering

1. enkel te overwegen om de ondertekening van het kaderverdrag van de Raad van Europa inzake de bescherming van nationale minderheden ter goedkeuring voor te leggen aan de zeven hiervoor bevoegde parlementen, mits

- een concrete definitie van wat België verstaat onder het begrip nationale minderheid;
- de concrete aanduiding van de groepen die in België als nationale minderheden worden aangezien;
- de opname van de bepaling dat de goedkeuring van het kaderverdrag de toepassing niet in het gedrang kan brengen van de regels van federaal en gemeenschapsrecht inzake het gebruik der talen betreffende enerzijds het territorialiteitsprincipe en de taalhomogeniteit en anderzijds de reglementering van het taalgebruik in de bedrijven, de media en de erkenning van diploma's;
- precies onderzocht werd welke eventuele andere gevolgen deze ondertekening meebrengt voor de Belgische wetgeving.

2. gezien het belang van deze materie te onderzoeken of de huidige federale vertegenwoordiging van België in de Europese en internationale instellingen moet worden aangevuld met of vervangen worden door een vertegenwoordiging van de Gemeenschappen en de Gewesten."

Une deuxième motion de recommandation a été déposée par M. Ferdy Willems et est libellée comme suit:

"La Chambre,
ayant entendu les interpellations de MM. Bart Laeremans et Ferdy Willems
et la réponse du vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie sociale,
demande au gouvernement

1. de n'envisager de soumettre la Convention Cadre du Conseil de l'Europe sur la protection des minorités nationales à l'approbation des sept parlements compétents qu'à la condition que

- l'on établisse une définition concrète de ce que la Belgique entend par «minorité nationale»;
- l'on désigne concrètement les groupes considérés en Belgique comme des minorités nationales;
- l'on insère une disposition stipulant que la ratification de la Convention Cadre ne peut porter atteinte aux règles de droit fédéral et communautaire sur l'emploi des langues en ce qui concerne d'une part le principe de territorialité et d'homogénéité linguistique et d'autre part, la réglementation de l'emploi des langues dans les entreprises, les médias et en matière de reconnaissance des diplômes;
- l'on examine précisément les autres conséquences éventuelles qu'entraînerait la ratification sur le plan de la législation belge.

2. eu égard à l'importance que revêt cette matière, d'examiner si l'actuelle représentation fédérale belge au sein des institutions européennes et internationales ne devrait pas être complétée ou remplacée par une représentation des Communautés et des Régions."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Denis D'hondt, Charles Janssens en Tony Smets en mevrouw Kristien Grauwels.

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Denis D'hondt, Charles Janssens et Tony Smets et Mme Kristien Grauwels.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.
Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

02 Interpellations et question jointes de

- **M. Vincent Decroly au premier ministre sur "la poursuite, en dépit de la condamnation de la Cour européenne des droits de l'homme, d'opérations de piégeage administratif en vue d'expulser des demandeurs d'asile séjournant dans ces centres ouverts" (n° 1227)**

- **M. Ferdy Willems au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale sur "la poursuite, en dépit de la condamnation de la Cour européenne des droits de l'homme, d'opérations de piégeage en vue d'expulser des demandeurs d'asile séjournant dans les centres ouverts" (n° 1239)**

- **Mme Kristien Grauwels au vice-premier-ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale sur "la disparition de demandeurs d'asile des centres d'accueil" (n° 7105)**

- **M. Guido Tastenhoye au vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale sur "la 'disparition' de 84% de demandeurs d'asile déboutés dans l'illégalité" (n° 1241)**

02 **Samengevoegde interpellaties en vraag van**

- de heer Vincent Decroly tot de eerste minister over "de voortzetting, in weerwil van de veroordeling door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, van operaties waarbij in open centra verblijvende asielzoekers administratief in de val worden gelokt met de bedoeling hen het land uit te zetten" (nr. 1227)
- de heer Ferdy Willems aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "de voortzetting, in weerwil van de veroordeling door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, van operaties waarbij in open centra verblijvende asielzoekers in de val worden gelokt met de bedoeling hen het land uit te zetten" (nr. 1239)
- mevrouw Kristien Grauwels aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "het verdwijnen van asielzoekers uit de opvangcentra" (nr. 7105)
- de heer Guido Tastenhoye aan de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie over "het 'verdwijnen' van 84% van de uitgeprocedeerde asielzoekers in de illegaliteit" (nr. 1241)

(La réponse sera fournie par le vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Économie sociale.)

(Het antwoord zal worden verstrekt door de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie.)

02.01 Vincent Decroly (indépendant): Monsieur le président, monsieur le ministre, à la fin de l'année 2001, un certain émoi avait été suscité par l'avant-projet de circulaire qui, à l'époque, avait été soumis aux directions des centres d'accueil ouverts gérés par la Croix-Rouge et des centres d'accueil fédéraux pour demandeurs d'asile. Ce document les enjoignait de coopérer avec l'Office des étrangers et la police fédérale à la mise en place d'un nouveau dispositif prévoyant des visites de policiers dans ces centres en vue de procéder à l'arrestation des demandeurs d'asile déboutés ou à leur acheminement, par les soins des centres eux-mêmes, vers l'Office des étrangers, le cas échéant en leur faisant croire qu'il pourrait y être décidé de leur accorder une aide sociale.

A l'époque, face aux remous suscités par ce projet, vous vous étiez rétracté, invoquant un problème de secrétariat, une erreur de transmission ou je ne sais quelle faute de frappe. Le gouvernement s'était engagé à ne jamais procéder de la sorte. Récemment encore, après l'arrêt Conka, M. Duquesne réitérait cet engagement en commission de l'Intérieur lors du débat sur les suites à donner à la première condamnation, depuis 1987, de la Belgique par la Cour européenne des droits de l'homme de Strasbourg. Au cours de ce débat est apparue sur plusieurs bancs – sans réponse, il est vrai, du ministre de l'Intérieur – la volonté de tirer les leçons de cet arrêt sur au moins un point, à savoir le rétablissement du caractère réellement suspensif du recours au Conseil d'Etat, dans le but d'en restaurer l'effectivité dont l'absence avait été soulignée par l'arrêt de la Cour de Strasbourg condamnant la Belgique.

C'est dans ce contexte – et je tenais à faire cette remise en perspective historique – qu'il m'est revenu que depuis le jeudi 4 avril, des opérations inquiétantes sont menées dans certains centres ouverts, opérations apparentées à des rafles à l'encontre de demandeurs d'asile en attente d'une issue à leur recours devant le Conseil d'Etat.

Le modus operandi est le suivant: les personnes visées par une expulsion sont convoquées à l'Office des étrangers dans le cadre de l'examen de leur demande. Si elles s'y rendent, on leur soumet un document évoquant leur rapatriement volontaire qu'elles ont à signer. Si elles signent cet accord, leur rapatriement suit sans tarder. Si elles ne

02.01 Vincent Decroly (onafhankelijke): Eind 2001 zorgde een voorontwerp van omzendbrief aan de open centra voor asielzoekers voor enige opschudding. Dat voorontwerp voorzag in een samenwerking tussen de open centra en de politie om de gedwongen repatriëring van de asielzoekers te organiseren, indien nodig door ze in de val te lokken. Dat werd dan herroepen met het argument dat het om een vergissing ging. Toen het Conka-arrest van het Hof van Straatsburg in deze commissie werd besproken, heeft de heer Duquesne die herroeping bevestigd. Bij die gelegenheid hebben veel parlementsleden gevraagd dat het beroep bij de Raad van State opnieuw opschortend zou worden. Een reactie van de regering bleef evenwel uit.

Sedert 4 april blijken er in de open centra invallen plaats te vinden volgens de methode die in het beruchte voorontwerp wordt beschreven. De betrokken personen worden opgeroepen om zich aan te bieden op de Dienst Vreemdelingenzaken en er wordt hen een vrijwillige repatriëring voorgesteld. Als ze weigeren, krijgen ze later in het open centrum bezoek van de politie die hen meedeelt dat ze in geval van blijvende weigering zullen worden aangehouden en uitgewezen.

le signent pas, elles sont laissées libres de retourner à leur centre d'accueil ouvert mais elles reçoivent, dans les jours ou les semaines qui suivent, une visite de la police qui leur précise que dans les conditions et au vu de leur statut à ce moment-là, elles sont susceptibles d'être éventuellement arrêtées. La phase suivante consiste dans l'arrestation elle-même et dans le transfert des personnes vers un centre fermé en vue de l'expulsion. Ce type de processus est inquiétant dans la mesure où l'on me rapporte également que ce genre d'arrestation peut survenir à l'intérieur des centres d'accueil ouverts, à n'importe quel moment et où que se trouvent les demandeurs d'asile à l'heure de cette visite policière, qu'ils soient au lit, sous la douche ou à la cantine. Le transfert en vue de l'expulsion est généralement organisé immédiatement.

De plus, on m'a rapporté – et cela me paraît aussi extrêmement inquiétant – que des listes de demandeurs à cibler par ce type de processus ont été établies; en ce qui concerne, par exemple, les demandeurs d'asile résidant au centre ouvert de Kapellen, il y aurait une centaine de noms pour 225 personnes en attente d'une décision sur leur recours résidant encore à Kapellen à l'époque où l'on m'a donné ces informations, c'est-à-dire il y a environ 3 semaines.

Aucune information n'est disponible aujourd'hui quant aux autres centres fédéraux comme celui de Sint-Truiden ou celui de Florennes.

Ces opérations ont débouché sur un véritable climat d'insécurité au sein de plusieurs de ces centres avec différents problèmes, notamment de grèves de la faim déclenchées par une dizaine de ressortissants algériens au début de ce mois. On déplore également une tentative de suicide et la disparition de ces centres de nombreuses personnes.

Monsieur le ministre, sur quels points confirmez-vous ces informations ou les nuancez-vous?

Comment expliquer de telles opérations, qui sont quand même un nouveau camouflet à la Cour européenne des Droits de l'Homme et aux principes fondamentaux dont elle est gardienne en Europe et a fortiori en Belgique?

Ce nouveau fait me paraît grave, après le refus de donner suite à une demande de suspension de l'opération de déportation ethnique d'octobre 1999, adressée par la Cour européenne des Droits de l'Homme à notre gouvernement. Voilà qui résonne assez mal après les commentaires de M. Duquesne en commission de l'Intérieur, il y a quelques semaines, tendant à minimiser l'autorité de l'arrêt Conka, sur la base du nombre d'opinions dissidentes dont il est assorti.

Au sujet de cet arrêt Conka et un de ses points-clef, à savoir la condamnation de l'inexistence de fait d'un recours effectif dans la procédure d'asile belge, au sens où le recours au Conseil d'Etat n'est pas suspensif, pas effectif, où en est la procédure d'asile, dont on promet la réforme depuis 1999? Cette mesure figurait dans la déclaration gouvernementale, dans l'accord de coalition de juillet 1999. Où en est son adaptation, faisant suite à ce point on ne peut plus explicite et incontestable de l'arrêt Conka?

Cette nouvelle orientation dans la politique d'expulsion a-t-elle fait l'objet d'une communication, d'un débat, d'une concertation au sein du conseil des ministres? Dans l'affirmative, quand et de quelle décision du conseil des ministres s'agit-il exactement?

La collaboration exigée des centres d'accueil ouverts et de leurs

Het eindigt met de aanhouding en de overbrenging naar een gesloten centrum met het oog op de uitwijzing. Een dergelijke aanhouding in een open centrum kan om het even wanneer plaatsvinden.

Er zouden lijsten van asielzoekers zijn opgesteld die voor uitwijzing in aanmerking komen (100 van de 225 in Kapellen).

Er heerst een klimaat van onveiligheid in deze centra waaruit personen zouden verdwenen zijn en een iemand zelfmoord pleegde.

Welke aspecten van mijn uiteenzetting kunt u, mits eventuele nuanceringen, onderschrijven?

Hoe verklaart u deze operaties waarbij eens te meer de principes van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens worden geschonden?

Hoe ver staat het na het arrest-Conka met de beloofde aanpassing van het asielbeleid?

Werd de nieuwe beleidslijn inzake uitwijzingen bevestigd door een beslissing van de Ministerraad? Wanneer?

Is de van de open centra en hun werknemers gevraagde samenwerking niet in strijd met de deontologie en een goed bestuur? De Raad van State heeft reeds onderstreept dat de laattijdige betekening van de beslissingen en het feit dat de beslissingen tot verwerping reeds worden genomen voor de aanvraag wordt onderzocht in strijd zijn met de voor het overheidsbestuur geldende loyaliteitsvereiste. We mogen niet vergeten dat de asielzoekers die aldus worden behandeld, op regelmatige wijze op ons grondgebied verblijven.

Wat verwacht u van zo'n operatie? Volgens mij zal dit de asielzoekers ertoe aanzetten van een wettelijke procedure af te zien en voor de clandestiniteit te kiezen. De benoeming van de kabinetschef van

travailleurs pour piéger littéralement les personnes-cibles de cette circulaire n'entre-t-elle pas en contradiction formelle, notamment avec la déontologie des travailleurs sociaux de ces centres d'accueil et avec les principes élémentaires de bonne administration? Pour illustrer mes propos, je vous citerai l'exemple suivant. Dans un arrêt du 25 juillet 2001, la section d'administration du Conseil d'Etat – qui n'est assimilable ni à la Ligue des droits de l'homme, ni au MRAX, ni à je ne sais quelle officine traditionnellement contestataire de votre politique – mentionne à propos des pratiques qui se développent au sein de votre administration: "...la partie adverse" – dans ce cas précis, il s'agit du gouvernement belge – "avait l'intention de rendre plus difficile pour la requérante l'exercice des voies de recours qui lui sont ouvertes, en lui notifiant tardivement la décision, mais aussi laisse apparaître que le principe de la non-prise en considération de la seconde demande d'asile était adopté avant même que celle-ci soit examinée. Considérant qu'une telle façon de procéder viole de manière flagrante le principe général de bonne administration et constitue la négation même de l'Etat de droit; considérant que, dans ces circonstances, il n'est pas étonnant que la partie adverse ait mal motivé la décision attaquée puisqu'elle ne se prononce même pas sur les éléments invoqués par la requérante dans sa seconde demande d'asile et que les moyens sont manifestement sérieux...." Je vous fais grâce de la suite.

Cet avis dénonce une situation de porte-à-faux manifeste tant vis-à-vis de la déontologie qui définit les principes de base des travailleurs sociaux dans ces centres d'accueil ouverts que des principes élémentaires de bonne administration, qui comprennent une exigence de loyauté envers les usagers du service public en général et les étrangers en demande d'asile, régulièrement en séjour sur le territoire. Et il est important de souligner qu'il s'agit de personnes en situation on ne peut plus régulière sur le territoire, leur demande d'asile étant encore à l'examen.

Fondamentalement, quelle est l'incidence de ce type d'opérations? D'un point de vue strictement pragmatique, j'estime qu'elles vont concourir à décourager davantage encore toute volonté pour les demandeurs d'asile d'inscrire leur démarche dans une procédure légale d'examen de leur requête.

Dans cette procédure, ils joueraient le jeu vis-à-vis de l'Etat belge qui est manifestement décidé à ne plus le jouer. Il faut reconnaître que ces personnes ont tout lieu de craindre la procédure en question, et avec de sérieuses raisons depuis, par exemple, la nomination du chef de cabinet adjoint du ministre de l'Intérieur à la tête du CGRA – instance "indépendante" –, le recours de plus en plus fréquent à l'enfermement des demandeurs d'asile, même s'ils sont en séjour légal sur le territoire, la mise en place d'une procédure d'examen expéditive pour une proportion très importante de demandeurs, l'augmentation du nombre de critères déterminant, aux yeux de l'Office des étrangers et de la police, la qualification des demandes non fondées, et depuis les atteintes objectives au droit de voir sa demande examinée sur une base strictement individuelle, indépendamment du pays "sûr" ou non dont le demandeur provient.

Monsieur le ministre, d'un point de vue strictement pragmatique si, en début de législature, le gouvernement a tenté de vider le tonneau de la clandestinité avec une petite cuillère, en respectant sa bonne résolution de procéder à une régularisation unique et partielle de certaines catégories d'étrangers – opération qui n'est toujours pas terminée; ce qui témoigne d'un certain amateurisme dans le travail gouvernemental –, je crains que ce type de comportement déloyal vis-à-vis de l'usager soit de nature à anéantir complètement les efforts accomplis en début

de la ministre van Binnenlandse Zaken aan het hoofd van het CGVS (een onafhankelijke instelling) evenals de steeds meer voortvarende wijzigingen van de procedures doet de asielzoekers eraan twifelen of hun dossier wel correct wordt behandeld. Ik vrees dus dat de eenmalige en gedeeltelijke regularisatieoperatie, die de druk op "de ketel van de illegalen" enigszins heeft verlicht, door de rest van het asielbeleid wordt tenietgedaan.

Op het vlak van de politieke principes draagt dit soort van regeringsgedrag ertoe bij dat de burger overtuigd wordt van het feit dat elke stem in dezelfde pot terechtkomt, wat leidt tot resultaten zoals we hebben gezien in Frankrijk bij de eerste ronde van de presidentsverkiezingen.

de législature pour lutter contre la clandestinité, et à l'alimenter rapidement dans des proportions qui réduiront à néant le petit effort consenti jusqu'ici.

Par ailleurs, sur le plan plus général des principes politiques qui devraient animer tout gouvernement, je crains qu'au lendemain du premier tour catastrophique des élections présidentielles françaises, le comportement de votre gouvernement contribue à donner aux citoyens, tentés par des solutions d'extrême droite, l'impression qu'elles ont une certaine légitimité, une certaine faisabilité, une certaine moralité, qu'au fond, tous les votes se valent et que même un vote d'extrême droite est légitimé en démocratie. A mon avis, ce n'est pas la moindre des problématiques que soulève le type de dérive auquel votre gouvernement s'adonne dans ce dossier, depuis maintenant trois ans, en dépit de nombreuses interpellations parlementaires, d'arrêts du Conseil d'Etat on ne peut plus clairs et d'un arrêt explicite de la Cour européenne des droits de l'homme de Strasbourg, condamnant la Belgique en février dernier.

02.02 Ferdy Willems (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik zou eerst willen waarschuwen voor een zekere euforie. Men zegt dat we eruit zijn. Het aantal asielaanvragen vermindert met 42%. Dat zou prachtig zijn, als het als oorzaak had dat de situatie in de derde wereld was verbeterd. Het zou ook een goede zaak zijn geweest, als men daarmee het kaf van het koren had gescheiden. Ik bedoel daarmee dat men mensen die toch weten dat ze geen kans maken, op voorhand van een asielaanvraag zou hebben afgehouden. Dat is bijvoorbeeld gebeurd met de maatregel betreffende in Kazakstan. Ik stel tegelijkertijd vast dat procentueel het aantal goedgekeurde asioldossiers hetzelfde blijft. Dat betekent dat in de reële cijfers het aantal goedgekeurde dossiers daalt. Dat komt door de procedure, aangezien men tijdens de eerste dagen reeds de mensen ondervraagt. Ik ken zelf in mijn eigen kennissenkring een Angolese jongen van negen jaar die op de eerste dag zonder begeleiding en zonder tolk hier aankwam en die op een aantal vragen diende te antwoorden. Die heeft toen vele zaken geantwoord waarmee hij het maken van een dossier onmogelijk heeft gemaakt. De derde dag is er nogmaals een ondervraging. Er is dan ook nog het probleem met de tolken, het probleem met vertalingen, het probleem met personeelstekort en personeelwissel. Ten slotte zijn er nog de problemen met het Conka-arrest. Ik kom tot de conclusie dat samen met de aanvragen, ook het aantal terecht toegekende dossiers daalt. Dat is geen gunstige evolutie.

Dan kom ik nu tot een tweede element van mijn uiteenzetting. Ik zou willen terugvallen op hetgeen ik hier op 20 februari aan minister Duquesne heb gezegd heb over het Conka-arrest. Het is de eerste keer sinds 1987 dat België veroordeeld wordt wegens inbreuken op de rechten van de mens. Dat is niet weinig. Ik wil er ook nogmaals de aandacht op vestigen dat het verdedigen van Roma's geen evidentie is. Het ging hier zelfs over een familie die niet zo sympathiek was, die eigenlijk ook geen kans had en waarvan de minister zei dat ze in hun thuisland een appartement, een auto en een gsm hadden. Dat is allemaal niet terzake. Het Conka-arrest ging niet over individuen, maar over de principes. België is op vier vlakken veroordeeld: het leggen van een valstrik, het beroven van de vrijheid, de schending van het recht van beroep en de collectieve uitwijzing. Dat zijn de vier principes waarvoor wij veroordeeld zijn. Ik heb toen aan een andere minister dan u, mijnheer Duquesne, een aantal vragen gesteld. Ik hoop dat ik van u betere antwoorden krijg.

Mijn eerste vraag is of u in beroep gaat. Ik heb vanwege de Belgische

02.02 Ferdy Willems (VU&ID): Le gouvernement est euphorique en raison de la baisse de 42% du nombre de demandeurs d'asile. Ce serait une bonne nouvelle si cela signifiait que la situation au tiers-monde s'est améliorée ou que l'on est parvenu à séparer le bon grain de l'ivraie. Le nombre de dossiers acceptés est cependant proportionnellement stationnaire, ce qui signifie que leur nombre absolu est en baisse.

Avec l'arrêt Conka, la Belgique est condamnée pour la première fois depuis 1997 pour violation des droits de l'homme: elle tend un piège aux demandeurs d'asile, les prive de leur liberté, leur dénie le droit de faire appel et les éloigne collectivement.

J'ai demandé à M. Duquesne si le gouvernement irait en appel ou s'il prendrait des mesures, si l'Office des étrangers serait assaini et qui était responsable de la condamnation: l'administration ou le ministre. Je n'ai reçu de réponse à aucune de ces questions.

Le Conseil d'Etat a annulé le 21 juin 2001 l'arrêté royal du 4 mai 1999. Le Conseil des ministres a examiné le 6 décembre 2000 un nouveau texte qui n'a cependant pas encore été publié. Un groupe de travail a toutefois été créé le 22 avril 2002. Celui-ci a-t-il déjà engrangé des résultats? Il n'existe donc actuellement pas de

regering nog steeds geen antwoord gekregen of ze in beroep gaat. Ik weet het nog steeds niet. Ten tweede, komen er maatregelen? Daarop antwoordde de minister het volgende: "Le gouvernement n'a formellement établi aucun calendrier sous quelque forme que ce soit mais je n'ai nullement l'intention de perdre du temps."

Dat wordt dus naar de Griekse kalender verwezen. In het Vlaams betekent dat: loop naar de maan. Dat is mooi gezegd, maar dat betekent in feite "de boom in".

Mijnheer de minister, ik heb zelf nogal wat ervaring met de dienst Vreemdelingenzaken gehad. Dat is een meshoop, die moet worden uitgemest – ik wik mijn woorden. Op mijn vraag daarover heb ik geen antwoord gekregen. Ik heb aan de minister gevraagd wie verantwoordelijk is voor de misbruiken waarvoor wij zijn veroordeeld. Er waren twee mogelijkheden. Een eerste mogelijkheid was dat de administratie dat had geflikt, in samenwerking met de politie van Gent, maar zonder medeweten van de minister. Dat leek mij weinig waarschijnlijk, maar als dat zo was, wordt de minister door zijn administratie bestuurd en bestuurt hij niet zelf. Dan functioneert hij niet. Een tweede mogelijkheid was dat hij bij die misbruiken organisatorisch zelf betrokken was, door ze mee te onderhandelen – daarvoor zijn aanwijzingen, blijkt uit de politierapporten van Gent – of door ermee in te stemmen. In dat geval is hij ook niet meer functioneelbaar. Ik heb daarop geen antwoord gekregen. Daarom stel ik mijn vragen vandaag opnieuw.

Op 29 april heb ik minister Duquesne nog eens ondervraagd over – nog altijd – het ontbreken van teksten. U moet weten dat het koninklijk besluit van 4 mei 1999, dat alle praktische zaken – locaties, vestiging, verwijdering, voorwaarde van opsluiting, het bepalen van de levensomstandigheden van die mensen – regelt, door de Raad van State op 21 juni 2001 kort en goed is vernietigd. De regering moet dat geweten hebben – dat is een blijk van vooruitziendheid –, want reeds op 6 december 2000, zes maanden vroeger, had men een nieuw koninklijk besluit in de Ministerraad geagendeerd. Dat koninklijk besluit komt niet boven water. Het wordt niet gepubliceerd. Bij een interpellatie daarover, antwoordt de minister in februari het volgende. Ik citeer: "Ik begrijp nog altijd niet waarom men mij belet heeft de regeringsbeslissing van twee jaar geleden met het oog op menselijker detentievoorwaarden te publiceren". Ik heb de minister daar nog eens over ondervraagd. Hij heeft mij toen geantwoord dat in de meerderheid discussie wordt gevoerd over het toelaten van minderjarigen, maar – zegt hij – op 22 april is een werkgroep opgericht die daarover gaat negotiëren. Vandaag vraag ik u of daarover al iets bekend is. We zijn nog maar een week verder, dat weet ik ook, maar heeft die werkgroep al iets opgeleverd? Strikt juridisch bestaat er vandaag geen wetgeving. De bestaande wetgeving is opgeheven en de nieuwe regeling is nog niet gepubliceerd. Dus zitten wij in een vacuüm. Ik heb de minister drie keer gevraagd of wij in een vacuüm zitten of niet en welke wetgeving hij nu toepast, maar de man weigert mij gewoon te antwoorden. Hij zegt dat ik hem dat niet op voorhand heb gevraagd en daarom weigert hij mij te antwoorden. Hij antwoordt niet en ik kan gaan.

Ik kom tot een volgend gegeven. Vandaag zitten we in de volgende situatie. Vanaf januari 2002 moeten afgewezen asielzoekers, met een beroep bij de Raad van State, naar drie opvangtehuizen; naar Kapellen, Sint-Truiden of Florennes. Reeds de zesde dag nadat ze zijn afgewezen, moeten ze weg uit het centrum, moeten ze zich aanmelden bij de Rijkswacht en moeten ze vervolgens naar één van die drie centra gaan. Er zijn vier uitzonderingen: zieke mensen, niet-begeleide minderjarigen, mensen die vrijwillig willen terugkeren en mensen die al

législation. Opérons-nous dans le vide?

Tous les demandeurs d'asile dont le dossier a été rejeté – sans parler de certains groupes tels que les malades et les mineurs d'âge – doivent se rendre dans les six jours dans un de ces trois centres. Après avoir reçu leur lettre, ils se rendent ou non à la gendarmerie. En effet, quelle chance ont-ils de bénéficier d'un véritable recours? C'est ainsi que 84% des demandeurs d'asile déboutés échouent dans des quartiers précaires de villes à problèmes, avec toutes les conséquences qu'on peut imaginer. Les centres d'accueil sont rebaptisés centres d'éloignement. Le personnel des centres d'asile subit une grande pression: il doit informer l'Office des étrangers.

A-t-on déjà interjeté appel dans l'affaire Conka? A-t-on déjà pris des mesures concernant la procédure d'appel? L'Office des étrangers fera-t-il finalement l'objet d'un « nettoyage »? Qui est responsable de la condamnation dans l'affaire Conka? Quels textes régissent la politique d'accueil?

La Belgique continue d'enfreindre les règles européennes et internationales en matière de droit de l'homme. Même les demandeurs d'asile ont le droit de suivre les procédures existantes, sinon nous ne vivrions plus dans un Etat de droit.

een attest hebben dat zij niet mogen worden uitgewezen. Die groepen vallen eruit. Alle anderen moeten, als ze zijn afgewezen, binnen de zes dagen buiten en ergens anders worden toegewezen.

Als de persoon in één van die drie tehuizen terechtkomt, krijgt hij een brief waarin hem wordt gevraagd langs te komen. Die man of vrouw heeft twee mogelijkheden. Als hij naar de dienst Vreemdelingenzaken gaat, wordt hij met uitwijzing of aanhouding bedreigd. Hij weet dat op voorhand. Dat staat ook zo in de brief vermeld. Als hij niet gaat, wordt hij in het centrum opgepakt. De heer Decroly heeft omschreven in welke omstandigheden dat gebeurt. Welke kans heeft deze man in deze procedure om op een ernstige manier bij de Raad van State in beroep te gaan? Hoe moet dat? Intussen stellen we vast dat in de feiten 84% van de asielzoekers het voor bekeken houdt. Geen van de mogelijkheden vinden zij goed en daarom duiken zij onder. Hierdoor komen deze mensen in de grote steden terecht. Zij komen terecht in moeilijke wijken, in de bedelarij, in het zwartwerk, de prostitutie en in de kleine of grote criminaliteit.

Ik wens een paar problemen aan te kaarten. Ten eerste, de problemen bestaan reeds de facto. Men heeft meer politie aangesteld maar het verloopt verre van probleemloos. Ten tweede, de centra die als opvangcentrum dienst zouden moeten doen, krijgen in de ogen van de publieke opinie – niet het minst in de asiellanden zelf – het etiket “uitwijzingscentrum” opgeplakt. Dat is het beeld dat men concreet creëert. Ten derde, de asielzoekers ondervinden heel grote menselijke problemen. Denken we maar aan de schoolgaande kinderen die van school moeten veranderen, een andere advocaat, een andere dokter, andere verenigingen. Kortom, louter menselijke problemen waarmee men plotseling geconfronteerd wordt. Ten vierde, het personeel. In maart 2002 kreeg het personeel de opdracht informatie te geven aan de dienst Vreemdelingenzaken en hulp te geven aan de politie bij uitwijzing. Dikwijls heeft het personeel van deze centra goede menselijke relaties opgebouwd met de asielzoekers. Gelukkig maar, zou ik zeggen. Het personeel is niet bereid deze opdrachten uit te voeren. Dat is hun taak niet. Ze hebben hiertegen zwaar geprotesteerd.

Ik kom tot de conclusie. Op vijf zeer concrete vragen krijg ik geen antwoord. Wordt reeds beroep aangetekend in de zaak-Conka? Ik weet het niet. Werden er ten gevolge van het arrest maatregelen genomen? In de krant is hierover veel inkt gevloeid. Zijn er ook maatregelen genomen? Zal men eindelijk eens grote schoonmaak houden in de dienst Vreemdelingenzaken? Wie is verantwoordelijk voor het arrest Conka? Is dat de minister, zijn administratie of allebei? Hoe wordt het opvangbeleid op dit ogenblik geregeld? Waarop baseert men zich? Volgens mij op niets. Op dit ogenblik worden de Belgische en Europese wetten overtreden. Dat is, mijns inziens, – ik wik mijn woorden – een democratie onwaardig. Het gaat over mensen! Denk maar aan Samira Adamu. Wij als overheid moeten de mensen beschermen. Wij doen dat blijkbaar niet. De Europese en Belgische wetgeving wordt nog steeds niet toegepast. Zelfs asielzoekers hebben het recht de procedures te volgen van de Belgische en Europese wetgeving. Zij zijn geen misdadigers. Om het even welke misdadiger in dit land – ik verwijs naar Dutroux – heeft, terecht mijns inziens, rechten van verdediging. Diezelfde Belgische en Europese wetgeving moet toepasbaar zijn op asielzoekers. Als dat niet kan leven we niet langer in een rechtsstaat.

De **voorzitter**: Mijnheer Tastenhoye, als u het toestaat verleen ik eerst mevrouw Grauwels het woord. Zij haalt een aantal argumenten aan om aanwezig te zijn in de commissie voor de Justitie. Ik hoop dat u akkoord gaat.

02.03 Kristien Grauwels (AGALEV-ECOLO): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, men heeft me gemeld dat zeer veel asielzoekers, naar verluidt tot 80%, uit de open asielcentra verdwijnen op het ogenblik dat ze moeten verhuizen naar de "gespecialiseerde" centra. Vermoed wordt dat ze in de grote steden onderduiken waar ze met alle gevolgen van dien proberen te overleven zonder financiële of materiële steun. Dat is, mijns inziens, compleet tegengesteld aan de bezorgdheid van de regering om de illegaliteit en het misbruik van mensen in de illegaliteit tegen te gaan.

Het fenomeen van het verdwijnen van zoveel asielzoekers op dat ogenblik is blijkbaar een ongewenst neveneffect dat optreedt naar aanleiding van de rondzendbrief die stelt dat asielzoekers moeten verplicht worden te verhuizen naar de 3 gespecialiseerde opvangcentra zonder dat er een einde is gekomen aan de procedure die loopt bij de Raad van State. Uw rondzendbrief had tot doel tegemoet te komen aan de deontologische problemen die de sociale werkers in de verschillende open centra hadden aangekaart. Zij hadden in een actie duidelijk gemaakt dat zij niet langer wensten mee te werken aan de "aanduiding" van mensen die moesten worden uitgewezen.

Door die regeling bestaat er veel kans dat iemand uitgewezen wordt vooraleer er een uitspraak is van de Raad van State. Die uitspraak wordt niet meer afgewacht.

De werknemers in de drie gespecialiseerde centra hebben nog altijd dezelfde deontologische bezwaren bij de manier waarop hun gevraagd wordt mee te werken aan de uitwijzingen. Aan die bekommernis, die u aanvankelijk had, is blijkbaar niet helemaal tegemoetgekomen door de rondzendbrief. Daarbij komt dat de betrokken personen, de asielzoekers en hun familie, gedwongen worden om een hele verhuis te organiseren waarbij, zeker als er schoolgaande kinderen bij betrokken zijn die zich intussen hebben aangepast aan hun omgeving, nieuwe aanpassingsproblemen ontstaan.

Mijnheer de minister, erkent u dat de rondzendbrief waarmee u een oplossing wou bieden aan enkele problemen, geleid heeft tot ongewenste neveneffecten? Kloppen de cijfergegevens over het grote aantal asielzoekers dat verdwijnt? Klopt het dat nu veel meer mensen verdwijnen in de illegaliteit dan onder de vroegere regeling toen de mensen in de open centra konden blijven? Bent u van plan uw rondzendbrief in te trekken of eventueel aan te passen wanneer blijkt dat de doelstellingen ervan niet gehaald wordt?

02.04 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de minister, het is niet de eerste keer dat wij deze problematiek hier aankaarten. Het probleem is eigenlijk dat er twee ministers samen bevoegd zijn en dat wij soms van het kastje naar de muur gestuurd worden. Voor de duidelijkheid van het beleid en om een aanspreekpunt te hebben, zou het wellicht beter zijn heel de problematiek bij een en dezelfde minister onder te brengen. Maar goed, dat behoort tot de verantwoordelijkheid van de regering.

Intussen hebben wij vernomen dat 84% van de uitgeprocedeerde asielzoekers in de illegaliteit zou verdwijnen, ten prooi zou vallen aan huisjesmelkers en zijn heil zou zoeken in zwartwerk of zelfs in prostitutie. Het waren de heren Koen de Mesmaeker, directeur van het Overlegcentrum voor de Integratie van Vluchtelingen of OCIV, en zijn medewerker Pieter de Gryse die dat meedeelden op een persconferentie vorige vrijdag, 26 april 2002. Zij vergaten er nog aan toe te voegen dat sommige uitaegeprocedeerde asielzoekers ook in de

02.03 Kristien Grauwels (AGALEV-ECOLO): De nombreux demandeurs d'asile, en fait 80 pour cent d'entre eux, disparaissent dans l'illégalité lorsqu'ils doivent se rendre dans les centres spécialisés. Ces demandeurs d'asile se réfugient probablement dans les grandes villes avec toutes les conséquences que cela implique.

Il s'agit d'un aspect secondaire de la circulaire qui oblige tous les demandeurs d'asile ayant introduit une procédure encore en cours au Conseil d'Etat de déménager dans l'un de ces trois centres d'accueil pour ensuite être expulsés. Des assistants sociaux de ces centres ne souhaitent plus informer les pouvoirs publics. Les demandeurs d'asile et leur famille sont obligés de déménager et sont à nouveau confrontés à des problèmes d'adaptation.

Le ministre reconnaît-il ces effets indésirables? Les chiffres sont-ils exacts? Le ministre envisage-t-il d'annuler la circulaire?

02.04 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Cette problématique relève de la compétence de deux ministres, ce qui ne simplifie pas les choses. 84% des demandeurs d'asile déboutés sombreraient dans l'illégalité, seraient la proie de propriétaires-vautours et seraient réduits au travail au noir et à la prostitution. C'est ce que conclut le CIRE. Celui-ci a oublié d'ajouter la criminalité et la mendicité. Le service est surtout critique vis-à-vis de la circulaire Vande Lanotte et des centres d'accueil ouverts fédéraux. Les enfants doivent

bedelarij en in de criminaliteit terechtkomen, zoals de heer Willems al aanhaalde. In Antwerpen kan men daar inderdaad over meespreken.

Het OCIV heeft vooral kritiek op de toepassing van de rondzendbrief die minister Vande Lanotte op 5 december 2001 uitvaardigde. Die rondzendbrief bepaalt dat uitgeprocedeerde asielzoekers die bij de Raad van State in beroep gaan, niet meer in hun open centrum mogen wachten op de uitspraak, maar dat zij in afwachting ervan toegewezen worden aan een van de drie aangeduide federale centra, te weten: Kapellen, Sint-Truiden en Florennes.

Volgens het OCIV brengt de verhuis naar de drie genoemde opvangcentra een aantal problemen met zich mee, onder meer voor kinderen die plots een andere onderwijsinstelling moeten zoeken. Het OCIV heeft ook heel wat kritiek op het feit dat voor uitgeprocedeerden die beroep aantekenden bij de Raad van State, de procedure intussen niet wordt opgeschort en dat zij, al dan niet gedwongen, intussen kunnen worden uitgewezen. Volgens het OCIV is de Belgische Staat daarvoor al veroordeeld door het Europese Hof voor de Rechten van de Mens in Straatsburg. Volgens mij vergeet het OCIV daarbij dat het hier wel degelijk om een individueel geval ging.

De meeste uitgeprocedeerde asielzoekers zouden volgens het OCIV "het hazenpad kiezen" – die uitdrukking komt van het OCIV – en onderduiken. In januari en februari van dit jaar ging het om 822 personen, of 84%. Voor maart en april, zegt het OCIV, zijn de cijfers nog niet bekend. Die zouden immers – ik citeer: "angstvallig worden geheim gehouden door de overheid". Vaak komen de ondergedoken uitgeprocedeerde illegalen dan terecht in grote steden als Antwerpen, waar ze inderdaad het gewone legertje van illegalen en asielzoekers nog eens komen versterken.

Guy Verhofstadt was onlangs drie uurtjes in Antwerpen en denkt daar alle problemen te hebben opgelost. Maar over dat enorme probleem van de illegalen – op het moment probleem nummer 1 in Antwerpen – heb ik hem helaas met geen woord horen reppen.

Bij mij rijzen enkele vragen wat het OCIV en de kritiek op het beleid van de minister betreft.

Hoe reageert de minister op deze aantijgingen van het OCIV? Kloppen de cijfers van het OCIV dat 84% van de uitgeprocedeerden vlucht in de illegaliteit? Houdt de minister inderdaad de cijfers achter voor maart en april? Heeft de minister intussen, eventueel in samenspraak met zijn collega van Binnenlandse Zaken, al maatregelen getroffen of is hij in voorbereiding om de drie genoemde federale open centra om te bouwen in gesloten centra, zodat de uitgeprocedeerden niet meer kunnen vluchten en onderduiken in de illegaliteit? Zo neen, waarom heeft de minister dat nog niet gedaan? Mijnheer de voorzitter, hier zit men toch met het eigenaardige feit dat er voor illegalen wel gesloten centra bestaan. Men heeft het centrum in Vottem bij Luik, men heeft Brugge en Merksplas. Illegalen die opgepakt worden, worden in principe naar een gesloten centrum gebracht en van daaruit gerepatriëerd – of zo zou het toch moeten zijn. Voor uitgeprocedeerde asielzoekers, die dan in feite eveneens illegaal worden – want vanaf het moment dat ze uitgeprocedeed zijn, zijn ze in feite ook illegaal op ons grondgebied en moeten zij dit grondgebied verlaten – kiest men niet voor gesloten centra. Deze verschillende behandeling van toch gelijkwaardige groepen is voor mij een raadsel. Misschien kan de minister daar enige opheldering over verschaffen.

Heeft de minister intussen al maatregelen getroffen of zijn er

fréquenter d'autres écoles. Le recours auprès du Conseil d'Etat n'a pas d'effet suspensif. La plupart des demandeurs d'asile déboutés passeraient donc dans la clandestinité. Les pouvoirs publics se garderaient bien de communiquer les chiffres précis relatifs aux mois de mars et avril. Ces personnes viennent grossir la masse des illégaux présents dans les grandes villes, notamment à Anvers.

Que pense le ministre du point de vue du CIRE? Le pourcentage cité par le CIRE est-il exact? Est-il vrai qu'il a peur de dévoiler les chiffres de mars et avril? A-t-il déjà pris des mesures pour transformer les centres ouverts fédéraux en centres fermés? Pourquoi pas? Pourquoi traiter ces personnes différemment des illégaux se trouvant dans des centres fermés?

La circulaire sera-t-elle adaptée? Pourquoi? Pourquoi pas?

Le jugement de la cour de Strasbourg a-t-il influencé la politique du gouvernement?

maatregelen in voorbereiding om zijn rondzendbrief van 5 december 2001 eventueel aan te passen? Zo ja, in welke zin? Zo neen, waarom niet? Heeft de uitspraak van het Hof van Straatsburg invloed gehad op het gevoerde beleid van de minister?

02.05 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mijnheer de voorzitter, ik heb voor alle zekerheid mijn identiteitskaart meegebracht om het toch duidelijk te weten, want 90% van de vragen is niet aan mij gericht en ik zal er dus ook niet op antwoorden. Men vraagt hier van alles over de asielprocedure. Dat moet u aan de minister van Binnenlandse Zaken vragen. Ik heb dat in onzalige tijden ook nog gedaan.

02.06 **Guido Tastenhoye** (VLAAMS BLOK): (...)

02.07 Minister **Johan Vande Lanotte**: Dat is uw zaak ten opzichte van de minister van Binnenlandse Zaken, en niet de mijne.

Bovendien zou het niet goed zijn dat Binnenlandse Zaken en Maatschappelijke Integratie worden samengevoegd, want dan is de minister die verantwoordelijk is voor eventuele uitwijzingen dezelfde die ook verantwoordelijk is voor de opvang en dat is verkeerd. Ik ben bevoegd voor de opvang en ik zal me ook daartoe beperken. Ik heb in onzalige tijden nog de andere verantwoordelijkheid gehad, en ik heb geen zin om dat nu nog eens te doen op deze manier.

Misschien toch enkele heel kleine preciserende feiten. Ten eerste, ik heb hier over het Conka-arrest heel veel gehoord. Ik zou voorstellen dat u dat nog eens goed leest, want er zijn heel veel dingen over gezegd die niet juist zijn. Ik geef u een voorbeeld: dat de procedure van de Raad van State ipso facto opschortend moet zijn, is niet juist. Ik geef maar dat voorbeeld, er zijn er nog.

Ten tweede, dat de commissaris-generaal na een negatieve beslissing heeft gezegd dat die mensen regelmatig in het land zijn. Nee, die zijn op dat moment niet regelmatig in het land. Dat is een feitelijkheid. Men kan het goed vinden of niet, maar juridisch gezien is dat niet juist. Er is gezegd dat wij niet voldoen aan de Europese richtlijnen, dat we daar langzaam aan van afglijden en dergelijke meer. Ook hier toch nog een opmerking en dan ga ik echt over mijn bevoegdheidsdomein beginnen. We zijn het land in Europa met het tweede hoogste niveau van opvangcapaciteit en opvang van vluchtelingen.

Er is geen enkele reden om hier voortdurend te zeggen dat België niet aan zijn verplichtingen voldoet. Op dat vlak zijn wij een van de koplopers. In heel Europa is er slechts één land dat procentueel meer vluchtelingen opvangt dan wij. Dit is reeds sedert decennia het geval en indien het om vluchtelingen gaat, zijn wij daartoe bereid.

Wel is het zo dat er verscheidene ingrepen zijn geweest op het aantal vluchtelingen, maar het procent erkenningen gaat wel omhoog. Het procent erkenningen is altijd hoger geweest als er minder zijn dan omgekeerd. Dat was in het verleden ook reeds het geval. Het procent erkenningen is op dit ogenblik hoger dan 2 of 3 jaar geleden. Dit zijn feitelijke vaststellingen en ik wil daarrond geen polemiek. Het arrest-Conka, de asielprocedures zijn niet mijn bevoegdheid. Ik ben bevoegd voor opvang en men weet dat als men mensen opvangt in een asielprocedure er negatieve beslissingen kunnen volgen en die mensen kunnen geconfronteerd worden met het bevel het grondgebied te verlaten. Ik moest dus proberen om de mensen die de opvang verzorgen, richtlijnen te geven. De basisrichtlijn is dat iedereen die in een asielcentrum werkt, de informatie die hij heeft correct en

02.07 **Johan Vande Lanotte**, ministre: Plus de 90 pour cent des questions posées ne me sont pas destinées et je n'y répondrai donc pas. Les affaires intérieures et l'Intégration sociale sont des matières différentes. Le ministre de l'Intérieur est compétent pour les expulsions et le ministre de l'Intégration sociale répond de l'accueil. Il serait peut-être opportun de relire l'arrêt Conka. Par exemple, la procédure devant le Conseil d'Etat n'est pas suspensive. Il est inexact de prétendre que nous ne satisfaisons pas aux directives européennes. Nous sommes même les chefs de file en Europe en matière d'accueil des réfugiés. Le pourcentage de reconnaissances est d'ailleurs en hausse.

Je suis compétent pour l'accueil. Un ordre de quitter le territoire est toujours possible. Celui ou celle qui travaille dans un centre doit transmettre correctement les informations, qu'elles soient positives ou négatives, avec les conséquences qui y sont liées. Ce n'est pas le personnel qui s'occupe des éloignements. Le personnel ne peut s'opposer aux actions légales de police. Il ne peut mentir aux demandeurs d'asile.

Nous avons choisi de regrouper dans ces trois centres les personnes qui peuvent être éloignées. Cela clarifie le rôle des accompagnateurs vis-à-vis des demandeurs d'asile, aussi bien dans ces centres que dans les autres. L'inconvénient, c'est que les enfants doivent changer d'école et que les intéressés doivent

ondubbeltzinnig moet doorgeven. Dit betekent dat wanneer een asielzoeker een brief ontvangt, eenieder de plicht heeft hem die correct uit te leggen. Men moet de asielzoeker ook correct op de hoogte brengen van alle positieve en negatieve gevolgen die daaruit voortvloeien. De asielzoeker moet ten aanzien van de degene die hem opvangt de zekerheid hebben dat hij niet bedrogen wordt. Dat is het basisprincipe. Het zijn dus niet de personeelsleden van het asielcentrum die de uitwijzing moeten doen of daarin een actieve rol moeten spelen. Het zijn ook niet de personeelsleden van het centrum die moeten doen alsof dit nooit gebeurt. Zij moeten hierover correcte informatie verstrekken. Wanneer de politie iemand van het centrum wenst te spreken, is het personeelslid gehouden de wettelijke beslissingen te respecteren en de legale acties van de politie niet tegen te werken. Dat wordt trouwens ook van u en mij verwacht.

Moeten zij dat actief gaan promoten? Neen, dat is niet hun rol. De rol van de dienst Vreemdelingenzaken, van de politie, van het ministerie van Binnenlandse Zaken is op te treden inzake uitwijzingen. Dat is hun verantwoordelijkheid. Het is mijn verantwoordelijkheid de opvang te verzekeren en de mensen niets voor te liegen. Verder gaat dit niet en het is niet zo evident om dit te doen. Daarom hebben wij beslist de mensen die kunnen worden uitgewezen te centraliseren in drie centra. Op deze manier groeit onze expertise om met dergelijke situaties op een correcte manier om te gaan. In de andere centra zullen deze situaties zich niet voordoen waardoor de relatie tussen de dienstverlener en de asielzoeker veel duidelijker is.

Het nadeel hiervan is dat mensen dienen te verhuizen op het ogenblik dat zij geconfronteerd worden met een mogelijke uitwijzing. Het voordeel is echter dat de rolverhoudingen tussen de sociale assistent en de persoon die wordt opgevangen veel duidelijker wordt en dat er geen rolvermenging ontstaat waardoor de begeleiding beter wordt.

Deze discussie hebben wij gevoerd met de verschillende centra en ik beklemtoon dat ook zij dit uiteindelijk de beste oplossing vonden. Het was immers niet zo evident dat elk opvangcentrum kan geconfronteerd worden met de mogelijkheid van uitwijzing.

De reden waarom wij dit zo hebben georganiseerd is dat wanneer voor iemand in het centrum een positieve beslissing volgt, deze persoon naar het OCMW gaat voor een meer definitieve opvang. Bij een negatieve berichtgeving zijn er 3 mogelijkheden.

Er zijn drie mogelijkheden. Ofwel zegt hij: "OK, ik ga het land verlaten." Dan is dat zijn verantwoordelijkheid. Hij kan vragen om vrijwillig gerepatriëerd te worden; dan blijft hij een maand in het centrum en wordt daar geholpen. Ofwel zegt hij: "OK, ik ga vetrekken, want dat zijn uw zaken niet. Ik heb een bevel gekregen en ben weg". Er is een grote groep van mensen die dat doen, dat is altijd zo geweest. Dat is nu niet vermeerdert. Zo dan kom ik op de vraag of er een verhoging is van die 84%. Neen, er is geen verhoging van het aantal mensen dat de centra verlaat. Dat is niet juist. Men vergeet dat vroeger 3 tot 4% vrijwillig begeleid werd en misschien 2% uitgewezen werd, en dat al de anderen op hun eigen weg naar huis gingen of naar een ander land, of wat dan ook. Ik zeg dus dat er geen verhoging is, integendeel. De eerste mogelijkheid is dus vrijwillig vertrekken.

De tweede mogelijkheid is dat men een beroep indient bij de Raad van State. Zolang ze een beroep bij de Raad van State hangende hebben, zegt onze wet, kunnen die mensen opgevangen worden in de centra. Dat wordt gegroepeerd. Dus wanneer iemand naar de Raad van State staot, krijgt hij een brief waarin hem gevraagd wordt naar Brussel te

déménager.

Si le demandeur d'asile bénéficie d'une décision positive, il déménage vers un CPAS. Celui qui se voit signifier une décision négative peut soit quitter volontairement le territoire, soit introduire un recours devant le Conseil d'État ; dans ce cas, il est dirigé vers un centre par l'Office des étrangers. Si celui-ci convoque un demandeur d'asile en vue de son éloignement, c'est aussi signalé.

En mars, 460 personnes avaient le droit de séjourner dans un tel centre. Pour diverses raisons, cent n'ont pu être éloignées ; 360 pouvaient introduire un recours devant le Conseil d'État ; 186 l'ont fait et 174 ne l'ont pas fait ; la plupart de ces dernières ont été renvoyées dans leur pays.

Nous devons bien entendu encore évaluer la procédure. Le point de discorde porte sur le délai de décision de cinq jours. Il peut être réexaminé tant qu'il ne s'agit pas d'un prétexte pour faire patienter inutilement les gens. En ce qui concerne les mineurs, nous avons un accord avec Child Focus pour qu'ils restent toujours "traçables". Ils continuent donc à faire l'objet d'un suivi. Les demandeurs d'asile sont surtout libres de retourner dans leur pays ou d'en rejoindre un autre. Les centres fermés sont contraires à ce principe. Les demandeurs d'asile ne sont pas des criminels. Peut-être notre procédure est-elle un peu moins stricte mais la plupart des demandeurs d'asile déboutés rentrent volontairement chez eux. C'est du moins ce qu'affirme la Croix-Rouge. Nous recherchons des moyens pour intensifier encore davantage ce retour volontaire.

komen. Hij heeft de garantie als hij naar Brussel komt dat hij niet uitgewezen wordt op dat ogenblik. Dan krijgt hij in Brussel een centrum aangewezen waar hij verblijft. Nadien is het de dienst Vreemdelingenzaken, en onze zaak niet, om te weten of ze die betrokkene al dan niet gaan uitwijzen. Dat is niet mijn bevoegdheid. Als iemand naar de Raad van State stapt krijgt hij een uitnodiging en een nieuw centrum toegewezen, maar hij weet dat, als hij op de uitnodiging ingaat, hij niet uitgewezen wordt. Het is pas nadien, als er een negatieve beslissing is en hij niet naar de Raad van State gaat, dat de dienst Vreemdelingenzaken hem uitnodigt en erbij zegt dat het met oog op een verwijdering is. In het arrest klonk al het punt dat men dit niet duidelijk stelde, dus moet men het nu wel duidelijk stellen.

Cijfers kan men natuurlijk gebruiken zoveel men wil. Onze inschatting – want dat is niet zo evident – is dat in maart de aanvragen van 460 mensen voor wie een procedure was opgestart en die het recht hadden om in het centrum te verblijven, zijn afgewezen. Er waren ongeveer 100 mensen die niet konden worden uitgewezen, bijvoorbeeld omdat ze ziek waren. 360 van hen wendden zich tot de Raad van State en konden naar een ander centrum gaan. Van hen zijn er 186 mensen daadwerkelijk gegaan. 174 asielzoekers zijn niet gegaan. Volgens de verslaggeving van de centra, is het merendeel van hen teruggekeerd naar het land van herkomst.

Betekent zulks dat dit nu de beste procedure is? Bij de invoering ervan, hebben wij gezegd dat we de procedure zouden evalueren. Wij hebben van het Rode Kruis een aantal opmerkingen gehad en het zou dom zijn om die niet te bekijken.

Wij denken dat er op dit moment nog één knelpunt is in geheel, met name de termijnen waarbinnen men moet beslissen. Moet men binnen de vijf dagen beslissen of men naar de Raad van State gaat. Welnu, wij moeten eens bekijken of wij daarvoor niet in een klein beetje meer tijd kunnen voorzien, op voorwaarde dat het geen excuus wordt om dingen uit te stellen die sowieso onafwendbaar zijn. Wij hebben daarover de komende weken nog vergaderingen met het Rode Kruis, met mensen uit de centra om te zien of we, met de ervaring van drie maanden die we nu hebben – want ik heb steeds gezegd geen wijzigingen aan te brengen voor we het een aantal maanden toegepast hadden – te zien waar we juist moeten landen. Het is natuurlijk gemakkelijker gezegd dat het allemaal illegalen zijn en dat ze allemaal naar een centrum moeten gaan, dan wel het tegenovergestelde.

We hebben in elk geval een initiatief genomen dat specifiek gericht is naar de meest kwetsbare groep, namelijk de minderjarigen. In samenspraak met Child Focus zullen we die volledig opvolgen, om er zo voor te zorgen dat alle minderjarigen die ooit opgevangen werden, getraceerd blijven. Door een strakke opvolging kunnen we te weten komen waar ze naartoe gaan.

Als men de logica volgt van mijnheer Tastenhoye, dan zegt men dat iemand die hier illegaal is, opgesloten wordt. Maar we hebben ons basisbeginsel en dat moedigt mensen aan om vrijwillig, samen met ons, hun terugkeer te regelen. In sommige gevallen kan men de mensen gedwongen repatriëren. In alle andere gevallen kunnen de mensen kiezen of ze teruggaan naar hun land of naar een ander land gaan. België kan iemand niet dwingen in België te blijven, zodat hij bijvoorbeeld niet naar Nederland kan gaan. Er is zoiets als vrij verkeer, zelfs voor mensen die onregelmatig op het grondgebied verblijven. Het betekent niet dat wij hen kunnen zeggen dat ze niet naar een ander land mogen gaan. Er bestaan nog altijd een aantal rechten en plichten daaromtrent.

Men kan natuurlijk iedereen in een gesloten centrum plaatsen, maar dan is men wel bezig met iedere asielzoeker als een misdadiger te beschouwen. Dat is niet mijn visie. Men weet dat het terugkeren naar het land, het weggaan na een asielprocedure iets minder geordend verloopt. Dat is waar, maar ik nodig u uit er met mensen uit de centra over te praten. Die zeggen, net zoals het Rode Kruis, dat het merendeel van de mensen van wie de procedure is stopgezet, op de een of andere manier vrijwillig terugkeert. Daarom vraagt het Rode Kruis om hen wat meer tijd te geven. De asielzoekers hoeven dus niet noodzakelijk een beroep te doen op ons programma van vrijwillige terugkeer. Voor sommigen is het land waar ze naar terugkeren niet eens zo ver.

02.08 Vincent Decroly (indépendant): Monsieur le président, je suis quelque peu surpris par le début de la réponse de M. Vande Lanotte qui a entamé son exposé en précisant qu'il ne répondrait que pour ce qui a trait à ses compétences.

Monsieur le ministre, je constate une dérive dans la manière dont notre institution fonctionne, et plus particulièrement dans la manière dont votre gouvernement la traite. Le 17 avril 2002, il y a donc presque deux semaines, j'ai déposé une demande d'interpellation adressée à M. Verhofstadt sur l'ensemble de cette problématique, étant donné qu'il s'agit d'une compétence partagée par plusieurs ministres.

02.09 Johan Vande Lanotte: Je ne suis pas responsable. C'est le parlement qui peut requérir la présence d'un ministre. Ne déplacez pas la responsabilité de votre institution sur nous.

02.10 Vincent Decroly (indépendant): Je sais qu'il a été extrêmement difficile d'obtenir du cabinet du premier ministre une date possible de discussion pour tenir ce débat sur la globalité de la question. J'estime que ce débat était nécessaire, notamment à la lumière de l'arrêt Conka. J'ai appris avec huit jours de retard – ce dont je ne me formalise pas outre mesure – que le premier ministre vous délèguait la possibilité de répondre. Je m'attendais donc à une réponse globale sur les dimensions du problème dans son ensemble, et pas seulement sur les aspects qui concernent votre département. Il s'agit bien de mesures de coopération entre trois administrations qui sont: l'Office des étrangers, les services de la police fédérale et les centres d'accueil dont vous avez la responsabilité. C'est précisément dans l'interaction ambiguë, voire tout à fait perverse entre les activités de ces trois services ou administrations que se pose le problème. A mes yeux, c'est une nouvelle dérive de votre gouvernement de systématiquement différer des réponses à des questions importantes comme celles-là ou de les saucissonner de façon à esquisser le fond des problématiques.

De **voorzitter**: Mijnheer de minister, eigenlijk heeft de heer Decroly niet helemaal ongelijk. U beroept zich op de beperktheid van uw bevoegdheid. In deze zaak wordt uw bevoegdheid echter aangevuld door wat tot de bevoegdheid van de eerste minister behoort. U antwoordt loco de eerste minister op de interpellatie van de heer Decroly.

Afgezien daarvan heb ik de brief bij de hand waarin de eerste minister laat weten dat hij u in zijn plaats laat antwoorden.

Mijnheer Decroly, daartegenover staat het de regering vrij te antwoorden of zelfs niet te antwoorden. Wij zouden dat uiteraard met zijn allen betreuren.

02.08 Vincent Decroly (indépendant): Ik ben verbaasd over de weigering van de heer Vande Lanotte om enkel te antwoorden voor de zaken die tot zijn bevoegdheid behoren terwijl ik een interpellatieaanvraag aan de heer Verhofstadt heb gericht.

02.09 Minister Johan Vande Lanotte: Het komt het Parlement toe de aanwezigheid van een minister te vorderen.

02.10 Vincent Decroly (indépendant): Het bleek moeilijk om het kabinet van de eerste minister ertoe te brengen een datum voor die interpellatie vast te stellen. Nadat ik vernam heb dat de eerste minister u opdroeg om in zijn plaats te antwoorden, ben ik van oordeel dat u alle vragen moet beantwoorden. Des te meer daar zij allemaal betrekking hadden op de kwalijke wisselwerking tussen drie instellingen. Het gaat om een verkeerde handelwijze van de regering die aan het globaal probleem tracht te ontkomen door het in stukjes te snijden.

Le **président**: M. Decroly a partiellement raison. Aujourd'hui, la compétence du ministre Vande Lanotte est plus étendue que sa compétence ordinaire étant donné qu'il répond en partie au nom du premier ministre. Par ailleurs, le gouvernement a le loisir de répondre ou de ne pas répondre.

02.11 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mijnheer de voorzitter, de interpellatie van de heer Ferdy Willems is wel aan mij gericht, evenals die van mevrouw Van de Casteele.

02.11 **Johan Vande Lanotte**, ministre: Cela m'avait échappé. Les questions suivantes, en revanche, m'étaient bel et bien adressées.

De **voorzitter**: Mijnheer de minister, daarin hebt u gelijk.

02.12 Minister **Johan Vande Lanotte**: (...) Dat was mij inderdaad niet ...

De **voorzitter**: De intellectuele eerlijkheid gebiedt mij echter van dat even onder de aandacht te brengen.

Mijnheer Decroly, verontschuldig mij, maar ik moest u even bijtreden.

Je vous présente mes excuses mais je tenais à vous apporter mon soutien concernant la compétence du premier ministre.

02.13 **Vincent Decroly** (indépendant): Je vous remercie. J'observe que sur ce dossier, comme sur d'autres, par exemple la question des accords bilatéraux sur les investissements à propos desquels j'ai posé une longue question au premier ministre, le gouvernement instaure au parlement une sorte de droit au silence de plus en plus systématique chaque fois qu'on touche à une dimension problématique et que l'on cherche à connaître exactement sa position sur tel ou tel sujet.

Personnellement, j'estime qu'il faut faire un usage modéré du droit au silence sous peine de discréditer l'institution parlementaire. A nouveau, monsieur le ministre, nous faisons le jeu de l'extrême droite contre laquelle les partis du gouvernement disent vouloir faire l'union sacrée. Mais quand on se comporte de cette manière, on n'a pas de leçon à donner à l'extrême droite.

Et dans la manière de traiter le parlement et dans la manière de gérer le problème posé par la condamnation de la Belgique suite à l'arrêt Conka – on attend toujours la restauration d'une effectivité et d'un caractère réellement suspensif au recours devant le Conseil d'Etat –, le gouvernement ne respecte pas le minimum d'engagements éthiques qu'il doit avoir vis-à-vis des droits humains ainsi que de leur promotion et de leur protection minimale dans un pays comme le nôtre, sur un enjeu aussi essentiel et sensible.

Nous savons que le problème des étrangers est le carburant idéologique favori de l'extrême droite et, au lieu de répondre présent et de manifester par des votes et des législations qui s'adapteraient ou se réadapteraient sur recommandation de la Cour européenne des droits de l'homme, votre gouvernement reste, depuis le 5 février, aux abonnés absents. Ce n'est pas à la hauteur des responsabilités qui vous incombent et c'est dans ce sens que je déposerai une motion de recommandation formulant la demande que le gouvernement satisfasse rapidement à l'obligation politique dans laquelle il se trouve de tirer toutes les conclusions, notamment en matière de réadaptation de la législation sur l'asile, de l'arrêt Conka, en particulier, sur l'effectivité du recours qui est l'un des points sur lesquels nous avons été incontestablement condamnés par Strasbourg.

02.14 **Ferdy Willems** (VU&ID): Mijnheer de minister, ik heb mijn vraag aan u gericht omdat minister Duquesne geen antwoord geeft. Bovendien was bij het indienen van de vraag reeds bekend dat u vandaag ging antwoorden. Het had dus geen zin om mijn vraag ook aan iemand anders te richten als u toch een antwoord ging geven.

02.13 **Vincent Decroly** (onafhankelijke): Ik stel vast dat de regering er in het Parlement almaar meer het zwijgen toe doet. Dat speelt in de kaart van extreemrechts en brengt het Parlement in diskrediet. De manier waarop de overheid omspringt met de gevolgen van de veroordeling van België door het Conka-arrest is eveneens weinig overtuigend uit democratisch oogpunt en op het vlak van de eerbiediging van de mensenrechten. Ik dien een motie van aanbeveling in opdat de regering de nodige conclusies uit het Conka-arrest zou trekken, het asielbeleid zou bijsturen en de effectiviteit van het beroep zou invoeren. Op dat laatste punt is de veroordeling door het Hof van Straatsburg onbetwistbaar. Ik betreurt dat de regering het op dat gebied laat afweten.

02.14 **Ferdy Willems** (VU&ID): Le 20 février déjà, j'ai réclamé la démission du ministre Duquesne parce qu'il ne répondait pas à mes questions.

Ik wil eraan herinneren dat ik reeds op 20 februari 2002 het ontslag van minister Duquesne heb gevraagd omdat hij weigert te antwoorden. Mijnheer de minister, u zegt dat het onze zaak is als minister Duquesne niet antwoordt. Dan hebt u eigenlijk impliciet kritiek op ons en op minister Duquesne.

02.15 Minister **Johan Vande Lanotte**: Als een minister niet antwoordt, moet u dat als parlamentslid oplossen.

02.15 **Johan Vande Lanotte**, ministre: C'est un problème que vous devez résoudre en tant que parlementaire.

02.16 **Ferdy Willems** (VU&ID): Over welke middelen beschik ik daarvoor?

02.17 Minister **Johan Vande Lanotte**: Dan moet u hem interpelleren.

02.18 **Ferdy Willems** (VU&ID): Ik heb hem reeds drie keer geïnterpelleerd en hij antwoordt niet. Moeten wij hem dan blijven interpelleren, zoals in de kleuterklas?

02.19 Minister **Johan Vande Lanotte**: Het Parlement is in deze verantwoordelijk.

02.20 **Ferdy Willems** (VU&ID): Mijnheer de minister, ik ga verder. Als u cijfers hanteert, moet u ze juist hanteren. Het aantal goedgekeurde dossiers is stabiel gebleven of iets groter geworden.

02.21 Minister **Johan Vande Lanotte**: Maar het percentage is gestegen.

02.22 **Ferdy Willems** (VU&ID): Er zijn wel veel minder dossiers. Dat geeft dus een ander resultaat.

Als er vorig jaar 20% van 1.000 aanvragen werd goedgekeurd, zijn er 200 goedgekeurde dossiers. Als er nadien 50 dossiers zijn waarvan 20% wordt goedgekeurd, zijn er 10 goedgekeurde dossiers. Dat is een veel kleiner aantal.

02.23 Minister **Johan Vande Lanotte**: Het aantal dossiers is zeker niet gedaald.

02.24 **Ferdy Willems** (VU&ID): Ik ben het met u eens dat het niet de taak van het personeel is om lampen te zoeken. Ik ben het ook met u eens dat de verhuis voor enorme menselijke problemen zorgt. Ik ben blij dat u dat zegt.

Er is inderdaad een groot probleem om de mensen hun recht te laten toepassen omdat men daarvoor nog slechts enkele dagen krijgt. Het verheugt mij dat u dat wilt onderzoeken. Op slechts drie, respectievelijk zes dagen kan geen enkele advocaat grondig werk leveren, zeker niet in deze omstandigheden.

02.24 **Ferdy Willems** (VU&ID): Vous devez citer des chiffres corrects. Vous pouvez tout prouver avec des chiffres. Vous appliquez vos pourcentages à des groupes plus petits. Je partage votre avis lorsque vous affirmez qu'un déménagement provoque d'énormes problèmes humains. Je suis satisfait de constater que vous reconnaissez que la période de trois ou six jours est en effet beaucoup trop courte pour introduire un recours.

02.25 Minister **Johan Vande Lanotte**: Wij hebben het over de intentie. Zij moeten hun beroep niet binnen die termijn indienen. Dat is een misvatting. Zij moeten het beroep niet hebben ingediend, maar de

02.25 **Johan Vande Lanotte**, ministre: Dans ce délai de six jours, on doit seulement enregistrer

advocaat moet een intentieverklaring schrijven. Wij hebben nog nooit iemand veroordeeld omdat hij dat niet heeft gedaan. Het gaat waarschijnlijk wel iets vlugger.

02.26 Ferdie Willems (VU&ID): Dan ben ik het ermee eens dat u verder onderzoek met het Rode Kruis doet. U zegt zelf dat het dwaas zou zijn om er niet op in te gaan.

Ik heb nog één vraag: op welke teksten doen wij in de praktijk een beroep? Het koninklijk besluit terzake is weg en een ander koninklijk besluit wordt maar niet in het Staatsblad gepubliceerd.

02.27 Minister Johan Vande Lanotte: Dat is niet juist. Voor de open centra gelden de bestaande richtlijnen. Het koninklijk besluit geldt voor gesloten centra. Voor open centra hebben wij geen koninklijk besluit. Wij hebben alleen een aantal kwaliteitsnormen en richtlijnen over hoe daarmee moet worden omgegaan.

02.28 Ferdie Willems (VU&ID): Dan zal ik deze vraag opnieuw aan minister Duquesne richten.

Ik ben het niet eens om het voorstel van het Vlaams Blok om deze mensen, die geen misdadigers zijn, kort en goed op te sluiten. Ik heb daarmee veel moeite.

Ik rond af met een kleine tekst uit het blad van de Bond, gericht aan het Vlaams Blok: "Uw schrift is Latijn, uw cijfers zijn Arabisch, uw democratie is Grieks, uw wagen is Duits, uw stereoketen is Japans, uw pizza is Italiaans, uw koffie is Braziliaans, uw sinterklaas is Turks, uw vakanties zijn Spaans, uw wijn is Frans, uw kaas is Hollands, uw cola is Amerikaans, uw Christus is Joods, uw dromen zijn exotisch, alleen uw buur is u vreemd. Ik wil daar nog aan toevoegen dat onze Vlaamse leeuw, waar ik fier op ben, Turks is; de derde kruistocht, Filips van den Elzas

02.29 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): Mijnheer de voorzitter, ik wil daaraan voor de heer Willems toevoegen dat ik elke nacht naast een buitenlandse vrouw slaap. Mijnheer Willems, totnogtoe bevalt mij dat zeer, maar daarover zullen wij het hier nu niet hebben.

Ik vind de uitspraken van de heer Willems alweer een staaltje van demagogie.

Mijnheer Willems, ik weet niet van wie u dat geleerd hebt. Vroeger was het niet uw gewoonte om dergelijke populistische uitlatingen uit uw mond te laten komen, maar u leert blijkbaar snel bij. Daarover gaat het nu echter niet.

Mijnheer de voorzitter, het gaat er wel om dat hier de grootste verwarring is blijven bestaan. Er is totaal geen eenvormigheid van beleid. Integendeel, de willekeur is troef.

Mijnheer Willems, u zegt dat u er niet van wil weten dat mensen eventjes in een gesloten instelling worden ondergebracht in afwachting van hun repatriëring. Wat doet u dan met het beleid tegenover illegalen? Voor illegalen bestaan er wel gesloten centra waarin zij verblijven in afwachting van hun repatriëring. Voor uitgeprocedeerde asielzoekers, die eveneens illegalen zijn van zodra zij uitgeprocedeed zijn, mag dat niet. Kunt u mij daarvoor eens één objectieve reden geven? Het feit dat er terzake geen eenvormigheid bestaat, maar dat de grootste verwarring blijft bestaan, heeft tot aevola dat de betrokkenen zelf ook niet meer

son intention de déposer un recours, non le recours lui-même.

02.26 Ferdie Willems (VU&ID): Je me réjouis en tout état de cause de votre volonté d'examiner plus avant le problème. Sur quel texte nous basons-nous pour l'instant?

02.27 Johan Vande Lanotte, ministre: L'arrêté royal concerne les centres fermés. Une directive et des normes de qualité s'appliquent aux centres ouverts.

02.28 Ferdie Willems (VU&ID): Je ne suis pas d'accord avec la proposition du Vlaams Blok visant à enfermer ces personnes.

02.29 Guido Tastenhoye (VLAAMS BLOK): La procédure n'est pas uniforme et l'arbitraire règne. M. Willems ne veut pas que les demandeurs d'asile déboutés qui deviennent des illégaux une fois la procédure terminée, soient transportés dans des centres fermés en attendant leur expulsion. D'autres illégaux y sont pourtant transférés.

Je m'oppose à la fragmentation de la politique. Une politique claire doit être menée et les demandeurs d'asile déboutés doivent être rapatriés. Sans cela, la procédure d'asile devient vaine. La campagne de régularisation était elle aussi vaine car les quelque 8000 personnes non régularisées n'ont pas pour autant été expulsées.

weten hoe alles in elkaar zit. Zo kan er geen systematisch beleid meer gevoerd worden, ook al zou de minister dat willen.

Mijnheer de minister, ik denk dat u dringend uw mening moet herzien. Zoals de heer Decroly zei, moeten wij van het gesaucissoneerd beleid af. Dat beleid moet onder één paraplu worden ondergebracht met duidelijke regels, zodat iedereen weet waaraan hij zich moet houden. Vanuit het beleid moeten duidelijke maatregelen komen, opdat mensen van wie definitief vaststaat dat zij illegaal op ons grondgebied verblijven, ook daadwerkelijk gerepatriëerd worden. Zoniet heeft de hele asielprocedure geen zin. Als de finaliteit van een asielprocedure er niet op neerkomt dat degenen die hier illegaal verblijven, niet daadwerkelijk worden gerepatriëerd, dan kan die hele asielprocedure beter worden afgeschaft, want dan is zij zinloos. Hetzelfde geldt voor de campagne voor de geregulariseerde illegalen. Er werden 52.000 mensen tot de regularisatieprocedure toegelaten. Volgens gegevens van minister Duquesne zijn er bijna 6.000 dossiers, waarin het in totaal over 7.000 tot 8.000 mensen gaat, van wie vaststaat dat zij definitief illegaal zijn. Zij worden echter niet uitgewezen. Waarom werd heel die regularisatieprocedure opgezet? In zo'n geval heeft die totaal geen zin. Het beleid verliest dan ook elke geloofwaardigheid.

Mijnheer de minister, ik wil u ertoe oproepen om eindelijk eens wat geloofwaardigheid, duidelijkheid en eenvormigheid in het beleid te brengen.

Moties

Motions

Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.
En conclusion de cette discussion les motions suivantes ont été déposées.

Een eerste motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Guido Tastenhoye en luidt als volgt:

"De Kamer,
gehoord de interpellaties van de heren Vincent Decroly, Ferdy Willems en Guido Tastenhoye
en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie,
vraagt aan de regering om voor uitgeprocedeerde asielzoekers de laatste, overbodige, cassatieprocedure bij de Raad van State af te schaffen;
vraagt aan de regering om de nodige maatregelen te treffen om uitgeprocedeerde asielzoekers onder te brengen in gesloten federale centra in afwachting van hun snelle, efficiënte en humanitaire repatriëring."

Une première motion de recommandation a été déposée par M. Guido Tastenhoye et est libellée comme suit:

"La Chambre,
ayant entendu les interpellations de MM. Vincent Decroly, Ferdy Willems et Guido Tastenhoye
et la réponse du vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie,
demande au gouvernement d'abolir la dernière procédure en cassation, superflue, devant le Conseil d'Etat pour les demandeurs d'asile déboutés;
demande au gouvernement de prendre les mesures nécessaires afin d'héberger les demandeurs d'asile déboutés dans des centres fédéraux fermés dans l'attente de leur rapatriement rapide, efficace et humanitaire."

Een tweede motie van aanbeveling werd ingediend door de heren Vincent Decroly en Ferdy Willems en luidt als volgt:

"De Kamer,
gehoord de interpellaties van de heren Vincent Decroly, Ferdy Willems en Guido Tastenhoye
en het antwoord van de vice-eerste minister en minister van Begroting, Maatschappelijke Integratie en Sociale Economie,
- gelet op de reële gevaren die het oprukken van het extreem-rechts gedachtegoed in Europa met zich brengt;
- gelet op de veroordeling van het uitzettingsbeleid van de regering door het Europees Hof voor de mensenrechten, inzonderheid wat de niet-effectiviteit van het beroep bij de Raad van State betreft,
verzoekt de regering met aandrang de asielprocedure in overeenstemming te brengen met het CONKA-arrest

van 5 februari 2002 en werk te maken van de al sinds juli 1999 beloofde hervorming terzake."

Une deuxième motion de recommandation a été déposée par MM. Vincent Decroly et Ferdy Willems et est libellée comme suit:

"La Chambre,

ayant entendu les interpellations de MM. Vincent Decroly, Ferdy Willems et Guido Tastenhoye

et la réponse du vice-premier ministre et ministre du Budget, de l'Intégration sociale et de l'Economie,

- considérant les risques réels représentés par les progrès en Europe des idéologies d'extrême droite;

- vu la condamnation de la politique d'expulsion du gouvernement par la Cour européenne des droits de l'homme, en particulier sur la non-effectivité du recours devant le Conseil d'Etat,

prie instamment le gouvernement d'adapter la procédure d'asile en fonction de l'arrêt CONKA du 5 février 2002, et de procéder à la réforme promise depuis juillet 1999 en la matière."

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Denis D'hondt, Charles Janssens en Tony Smets.

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Denis D'hondt, Charles Janssens et Tony Smets.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

La réunion publique de commission est levée à 17.21 heures.

De openbare commissievergadering wordt gesloten om 17.21 uur.